

TUẦN BÁO GIẢI TRÍ VÀ GIÁO DỤC

CHỦ NHIỆM
NGUYỄN HÙNG TRƯỞNG

thiếu nhi

CHỦ BIÊN
NHẬT TIẾN

第七十四期

70

72

NHẪN NẠI, tuy đắng dấy nhưng quả
của nó ngọt.

Thư viện nghỉ ngày chủ nhật 24-12-72.

Ban Điều Hành Trung Ương thông báo cùng các em là chủ nhật 24-12-72 nhằm ngày lễ Giáng Sinh. Vậy hôm đó các em hãy ở nhà trang hoàng nhà cửa cho đẹp để mừng Chúa các em nhé.

Riêng các bạn trong Ban Điều Hành Trung ương thì xin mời tới tòa soạn vào 8 giờ sáng để họp mặt và thảo luận.

BAN Đ.H.T.Ư

TRẢ LỜI ĐỒ VUI CÓ THƯỞNG TRONG THIẾU NHI SỐ 68

Vì hai vợ chồng về nhà sớm hơn một khi 10 phút, nơi họ gặp nhau phải cách sở bà vợ 5 phút đi xe. Người chồng phải tới điểm này lúc 6 giờ thiếu 5 phút. Vì bà vợ bắt đầu đi bộ lúc 5 giờ, vậy bà ta đã đi được 55 phút trước khi gặp chồng.

Sau đây là danh sách 10 em gửi về sớm nhất, trình bày rõ ràng nhất, mỗi em được tặng 1 số Thiếu Nhi 71.

1) Trần phương Nam 339/17 Trương minh Giảng Saigon.

2) Lê Việt Trí 110 Nguyễn phi Khanh Saigon.

3) Trần Văn Dũng 156 Nguyễn Biều Saigon.

4) Nguyễn thị Bạch Lê TK 261 0 Nguyễn Cảnh Chân Saigon.

5) Nguyễn Văn Thơ 53718 Ấp Cộng Hòa III Lê Quang Định Gò Vấp.

6) Nguyễn Ngọc Dũng 220 Thống Nhất Đa Năng.

7) Trần thế Tài 29 Thủ khoa Nghĩa Châu Phú — Châu Đốc.

8) Đỗ Thanh Hương 93 Trần quý Cáp Nha Trang.

9) Trần hoàng Khai 91 Nguyễn hữu Cảnh — Biên Hòa.

10) Nguyễn thạch Dũng 23 Đinh tiên Hoàng Pleiku.

Kể từ số tới mục ĐỒ VUI CÓ THƯỞNG sẽ do TRANG VY, cây Dzic-Dzacc bên TUỔI HOA phụ trách — Các em đón coi!

Bài nhận được từ ngày 11-12-72 đến ngày 16-12-72 của các em:

Quang Tiên, Long Phú, Rong hồ Thủy, Vũ quốc Quang, Bé Phệ, Đinh thị Kim Mến, Trương thị Sen, Xuân Dung, Trần huyền Thoại, Lê viễn Phương, Phong như Vũ, Quỳnh Anh, Nguyễn thị Kim Phương, Hoàng ái tử,

Thiên Nam, Yên Đông, Trịnh công Truyền, Vi Linh, Như những Bông Trinh, Huỳnh thanh Tâm, Lê Duy, Khiếu quốc Việt, Hàn như Tuyết, Giao thảo Thu, Hoàng Diệp, Thái Sơn, Nguyễn Vĩnh Phúc, Trần hữu Toàn Chấn, Mimosa, Vũ hữu Chính, Tiến Đạt, Trần đắc Chí, Đà Giang, Uyên Vũ, Linh đa Đan Thu, Nguyễn thành Nhơn, Thiên bất Hử, Lê tri Kỷ, Võ ngọc Diệp, Hoài Phương, Xuân Linh, Cao duy Hoàng, Đào trung Hưng, Hoàng Lam, Phương Hà, Phạm thị Diễm Phúc, Phù Trầm, Hiền thy Họa My, TV Bạch Liên, Lê tô Thúy Quỳnh, Hồ triệu Ngọc Diệp, Thi Hùng, Phong diên Thảo, Về Hát, Hoài linh Vũ, Lâm hoàng Huy, Tịnh Hiền, Uyên thủy Phương Trinh, Phi Khanh Sa, Mạc Linh, Đ.H.N. Tân, Nguyễn thị Mỹ Hảo, Ngọc thủy Khanh, Lê thị Thu Thủy, Mai Võ Hồng Nam, Lê thị Mỹ Duyên, Hạ hào Hoa, Du Tử, Tiến Đạt, Khiếu quốc Việt, Trà đại Thành, Áo Ảnh, Đặng sử Nghĩa, Lê tri Kỷ, Tóc Hồng, Vũ văn Chương, Tuổi đá Buồn Thảo Han, Nguyễn trường Xuân, Thúy Vi, Hoài Ngọc, Hoài nam Toàn, Đặng ngọc Khoa, Mây Xanh, Hoàng hải Hùng.

BÀI DỰ THI SÁNG TÁC (tt)

265, Viết đề hồi tưởng, Hồ xuân Hương — 366, Ngày ấy lại chơi, Quế em — 367, Phần văn nghệ lớp em, Quế em — 368, Đại thám tử, Việt tú Hòa — 369, Mười bốn, Cao Biền — 370, Đi thi, Tiến Đạt — 371, Cô và kỷ niệm, Trương thị Sen — 372, Những cánh phượng, Nguyễn quốc Khánh — 373, Một lần bị zéro, Phong Giao — 374, Nữ sinh trường quận, Thời Duy — 375, Hồi hận, Đặng thanh Bạch — 376, Lá thuốc bài, Gia cát Tử — 377, Tuổi trẻ, Bạch Vũ — 378, Mùa trăng thơ ấu, Thụy Ly Thu — 379, Đầu niên học, Phạm Liêu — 380, Hoa học trò, Tuổi Đại — 381, Thuở nhỏ, L. Thủy — 382, Thời yêu dấu, Rong Tím.

DỰ THI THƠ

81, Kỷ niệm hè, Lê đang Trường — 84, Xin tặng Ba mẹ, Hoài nam Toàn — 85, Thăm bạn, Hoài Nam Toàn — 86, Những ước vọng của bé, Quế em — 87, Niềm thương của em, Thu Liễu — 88, Con đường bến Phạm, Thu Liễu — 89, rường làng, Mai Võ Hồng Nam — 90, Lời ru của mẹ, Nguyễn thị Hải Vân — 91, Tình khúc cho Cha, Mẹ và em, Nguyễn thị Hải Vân — 92, Hè, Tuyết Minh — 93, Xa mẹ, Trần thủy Vy — 94, Với những người em thương, Nguyễn mai Ngọc Mỹ — 95, Em yêu,

Nguyễn Hồng — 96, Lời mẹ ru, Nguyễn Hồng — 98, Bài tặng bướm, Nguyễn Hồng — 98, Thơ gửi ông trời, Nguyễn Hồng — 97, Bài thơ của mẹ, Nguyễn Hồng — 100, Trường làng tôi, Trương thị Sen — 101, Nhớ kỷ niệm, Trương thị Sen — 102, Trường tôi, En-Qy — 103, Thầy tôi, En-Qy — 04, Mái trường gần nhà, Tạ lệ Vân — 105, Lời thần thánh, Khiếu quốc Việt — 106, Ngày khai trường, Nguyễn thành Nhơn — 107, Chúc thầy, Nguyễn thành Nhơn — 108, Học về dưới mưa, Hoàng vũ Miên Trường — 109, Trả lại cho em, Hoàng vũ Miên Trường — 110, Gia đình em, Bắc Phú — 111, Khai trường năm đó, Bắc Phú — 112, Mùa xuân khắp nơi, Đồng Thảo — 113, Mùa thu của niên học cuối, Đồng Thảo — 114, Nhớ mẹ, Ngọc Dung — 115, Tình thương của mẹ, Ngọc Dũng — 116, Lòng mẹ Tiểu Thư — 117, Băn khoăn, Phạm thị Diễm Phúc — 118, Bé yêu bé thích, Đồng Thảo — 119, Tập thơ học trò, Đồng Thảo — 120, Thầy cũ, Hoàng hải Hùng — 121, Chỉ còn là dĩ vãng, Hoàng hải Hùng — 122, Nhớ quê, Lê ngọc Huệ — 123, Tâm sự nàng thơ, Bích Du — 124, Trường cũ, Phạm hoài Nhân — 125, Niềm thương cho cô, Nguyễn thị Mỹ Hảo — 126, Đalat tôi yêu, Nguyễn thị Mỹ Hảo — 127, Nhớ Bách Việt Thanh Hồng — 128, Giờ Địa lý, Khiếu quốc Việt — 129, Những vần thương, Khiếu quốc Việt — 130, Nhớ về thăm Huế, Khiếu quốc Việt — 131, Mơ về lịch sử, Khiếu quốc Việt — 132, Nụ thơ, Khiếu quốc Việt — 133, Tà áo trắng, Khiếu quốc Việt — 134, Phong Lan, Khiếu quốc Việt — 135, Học trò, L. Thủy — 136, Ước mơ của em, Lâm hoàng Tùng — 137, Xuân về, Dạ Ái — 138, Những buổi chiều, Dạ Ái — 139, Nhớ thu, Dạ Ái — 140 — Mùa chia tay, Dạ Ái.

HỘP THƯ

Chị ĐỖ PHƯƠNG KHANH trả lời

Em Thanh Vân, Saigon: Cho chị kính lời cảm tạ vị Hiệu Trưởng và quý vị giáo sư của trường em. Quý vị thật đã hết lòng lo lắng cho các em. Sự tích cực phổ biến tờ báo giáo dục trong sáng, lành mạnh là tờ Thiếu Nhi chứng tỏ quý vị đã nhìn thấy cái nguy cơ khi mà các em bị nhiễm độc bởi báo chí nhảm nhí. Còn có những bậc thầy như quý vị thì chúng ta không đến nỗi quá bi quan về tương lai các mầm non đất nước sau này em ạ.

TUẦN BÁO GIẢI TRÍ VÀ GIÁO DỤC

thiếu nhi

Chủ nhiệm : NGUYỄN HÙNG TRƯƠNG
Chủ biên : NHẬT TIẾN

Tòa soạn : 159 Thiệu Trị (Phố Nhuận)
Sài Gòn — Đ.T 42.152
Cơ sở phát hành : 92 Lê Lợi Sài Gòn
Đ.T 20.348

Năm thứ hai — Số 70 — ngày 24-12-1972
Giá : 50 đ

MỤC LỤC

● Thư Chủ Nhiệm của Nguyễn-Hùng-Trương 1 ● Truyện ngắn : Cây anh đào kỳ diệu của Cam Tòng 3 — Quà Giáng Sinh của Văn Trung 6 Sáng tác : Noel và tuổi trẻ bất hạnh của Du Sinh 19 — Chờ đợi của Lê thị Kim Thu 26 — Trong đêm Giáng Sinh của NIS 27 ● Cuộc thi sáng tác : Một buổi học của Trần thành Đạt 22 — Trông về quê mẹ của Dương Bá Tư ● Cuộc thi sáng tác thơ 15 ● Bướm trong vườn 18 ● Bướm muôn màu 10 ● Siêu thị hoa hồng Đình Cỗ phụ trách 11 ● Sự tìm : Origami, nghệ thuật xếp giấy kỳ diệu của Leland Stowe 12 — Con Bạch Quộc của Đặng Hoàng 14 — Xuất xứ của Kim cương của Phương Quế 21 — Những lớp học dưới đáy biển Vỡ hồng Nam sưu tầm 20 — Bá tước Alessandro Volta của Đặng Hoàng 28 ● Giải trí : Ô chữ cây Nô-en của Anh Đề 8 — Đố vui có thưởng 8 — ● Ảo thuật : Ly không tự nhiên có khối 9 ● Trò chơi, Thủ công : Ông già Nô-en của Tuấn Anh 2 — Quyền lịch đề bàn của Vịt Mò 20 — Tranh 7 điểm sai của Uyên thủy Phương 21 — Tém đầu dây của Kén Vàng 29 ● Vườn hồng : 12 bài học của Anh Sơn 16 — Chì ơi của Mai Loan 17 — Tay ngọc bếp hồng : Chè kho của Thơ Thơ 19 ● Tranh vui : Tí Xiu qua ống kính của Bác Sáu râu của Nguyễn Tài 27 ● Tranh phim : Tí Xiu đại thần lực (hết) ● Mục lục : Bộ 7 từ 61 đến 70 trang 30.

TRANH BÌA CỦA VI VI
HỢP TẤU

Thư Chủ nhiệm GỬI CÁC EM THIẾU NHI

Các em thân mến,
Trong truyện Quan Âm Thị Kính, có câu :

Tri âm chẳng gặp tri âm,
Đề ai mong đứng mong năm sâu riêng

Bạn tri âm là thế nào, mà không gặp được bạn, mình buồn bã, trông đứng trông ngồi.

Xưa kia, hồi đời Tống bên Tàu, có Bá Nha làm đến chức Thượng đại phu, có tiếng là người chơi đàn rất hay. Ông ta thường than thở chưa tìm được người biết thưởng thức tiếng đàn của mình.

Một ngày nọ, ông đi sứ nước Sở trở về và đến bến Hãndương thì trời tối phải nghỉ tại đây. Đêm hôm ấy, trời trăng sáng, bên bờ sông gió thổi mát, cảnh vật lại đẹp, Bá Nha cảm hứng lấy đàn ra gảy.

Cùng lúc ấy, Tử Kỳ là một người tiểu phu nghèo ở trong vùng, đi đón củi về đến đây nghe tiếng đàn trầm bổng đứng lại nghe trộm. Bá Nha đang say sưa, bỗng đâu, đàn lại đứt dây, liền nghĩ có người gian nghe trộm, nơi núi non vắng vẻ này, nên cho lính lên bờ tìm bắt.

Trên bờ, Tử Kỳ vội vàng lên tiếng : Tôi là người đón củi, về ngang đây nghe ngài đàn hay nên đứng lắng tai nghe trộm, chớ không phải kẻ bất lương.

Nhìn thấy Tử Kỳ là một người tiểu phu trẻ tuổi, mộc mạc, Bá Nha không tin người này biết thưởng thức tiếng đàn của mình : "Có lẽ nào một người đón củi chất phác như nhà người mà hiểu nổi tiếng đàn của ta."

Tử Kỳ trả lời : Thưa ngài, ngài nói như vậy có thể lầm lẫn. Người ta thường cho rằng kẻ trong nhà có quân tử, thì ngoài ngõ có quân tử đến. Nếu ngài cho rằng nơi đây không có người biết nghe đàn của ngài, thì tại sao tại bến vắng vẻ này lại có một giọng đàn kỳ diệu như vậy.

Bá Nha ngạc nhiên : "Vậy chớ hồi này ta đàn bản chi." Tử Kỳ liền đáp : "Thưa ngài, nếu tôi không lầm ngài đàn bản Đắc Không Tử thương tiếc người học trò giỏi của ngài mất sớm là thầy Nhan Hồi."

Bá Nha thấy người hiểu được tiếng đàn của mình nên tỏ ý quý trọng Tử Kỳ và mời xuống thuyền mình để chuyện trò. Bá Nha lấy đàn gảy một bản trong khi tâm trí nghĩ đến núi non. Tử Kỳ nghe khen hay : Tiếng đàn thật cao vút, chỉ ngài vui vui ở chốn non cao. Bá Nha gảy một bản khác, trong lúc lòng lại nghĩ mình đang ở trên dòng nước bến Hãndương. Tử Kỳ tấm tắc khen : Chỉ của ngài cuốn cuộn như dòng nước chảy.

Bá Nha hết sức ngạc nhiên và cho Tử Kỳ là người tri âm của mình, người biết thưởng thức tiếng đàn của mình, người đã hiểu mình, hiểu tâm trạng của mình qua tiếng đàn, nên rất quý mến Tử Kỳ. Sau đó, hai người nói chuyện với nhau rất nhiều, thân mật và tương đắc.

Bà Nha mời Tử Kỳ theo mình về kinh đô để có danh phận. Tử Kỳ không đi được vì cần phải ở lại đây để nuôi dưỡng cha mẹ đã già.

Bà Nha hẹn sang năm cũng vào ngày này sẽ trở lại gặp Tử Kỳ cũng tại nơi đây.

Năm sau, Bà Nha y hẹn trở lại chỗ cũ và ngồi tại bến Hàn dương gây đàn đợi Tử Kỳ đến. Cả đêm, không thấy Tử Kỳ, tiếng đàn càng ai oán, náo nùng.

Sáng hôm sau, Bà Nha sinh nghi, bèn tìm đến nhà Tử Kỳ mới hay bạn mình đã mất. Bà Nha thương tiếc bạn, buồn bã vô cùng.

Bà Nha đến ngay phần mộ Tử Kỳ, than khóc thảm thiết và đàn một bản đàn chót để tặng bạn. Tiếng đàn thật bi ai, buồn, thật buồn, não ruột. Đàn xong, Bà Nha đập vỡ cây đàn và thề trọn đời không đàn nữa, vì sau Tử Kỳ, còn ai có thể hiểu được tiếng đàn của mình, còn ai hiểu được lòng mình.

Về sau, mỗi khi nói đến bạn thân, bạn tri âm, người bạn nghe tiếng đàn mà hiểu được lòng mình, người ta thường hay nhắc chuyện Bà Nha Tử Kỳ.

Các em thân mến,

Ông J. Droz có nói : Một người bạn thân là một anh em ruột mà mình đã chọn lấy.

Hơn thế nữa, ông Thoreau cho rằng : Bạn tri âm là người mình có thể giải bày những ý tưởng dẫn dắt nhất của mình.

Sách Nho giáo cũng ghi : Lời nói của hai bạn tâm đầu ý hiệp thơm phức như hương hoa lan.

Và khi các em có được một người bạn tri âm, các em là người có phúc đấy. Các em hãy cố gắng giữ lấy tình bạn.

Thân mến

NGUYỄN HÙNG TRƯƠNG

ÔNG GIÀ NOEL

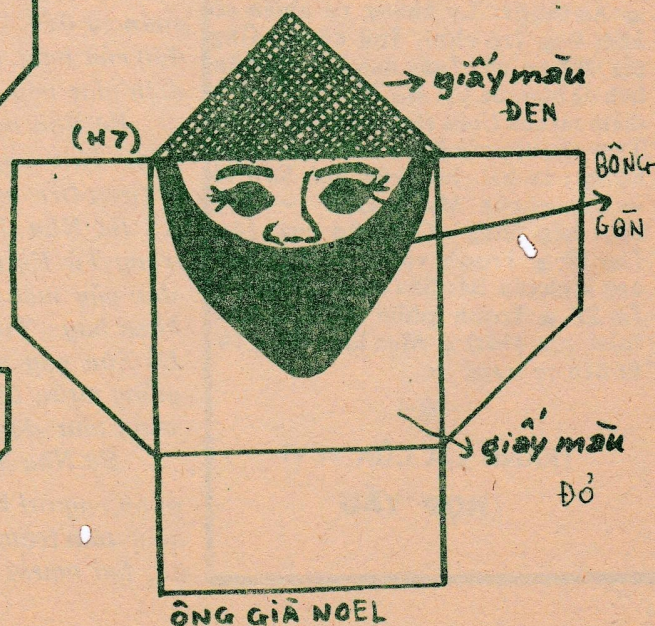
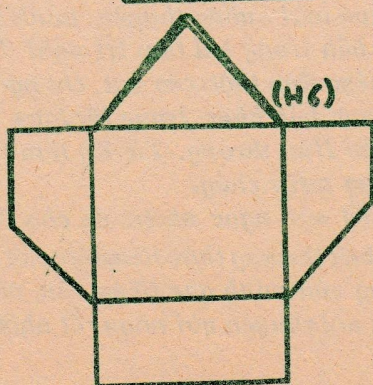
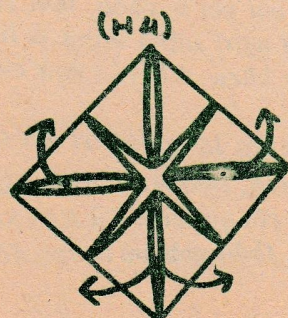
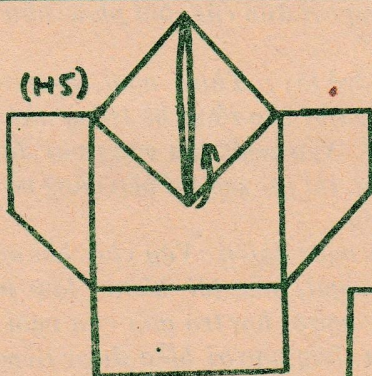
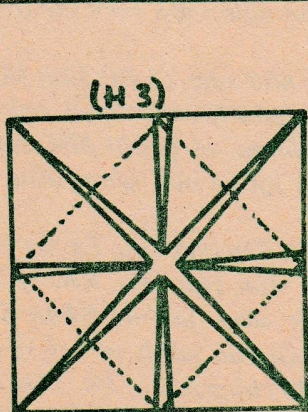
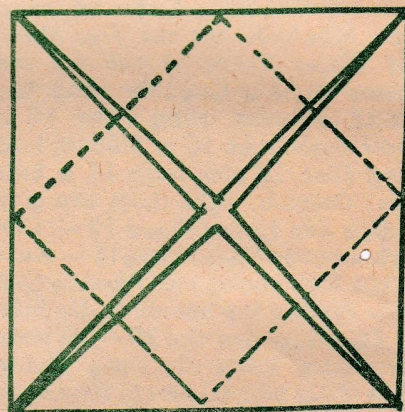
Lấy một tờ giấy màu đỏ vuông khổ lớn gấp theo hình chấm 1 thành hình 2. Theo đường chấm hình 2 xếp ngược về phía sau thành hình 3 theo đường chấm hình 3 xếp ngược về phía sau thành hình 4. Theo hướng các mũi tên lấy ngón tay ban ra thành hình 5, bẻ theo mũi tên lên trên. Rồi lúc này ta có hình 6. Xong ta lấy giấy màu đen dán lên đầu thành nón và cắt bông gòn làm râu vẽ mắt mũi vào thế là ta có ông già NOEL (hình 7)

TUẤN ANH

T.V.Đ. bút học trò-P.T

H(1) và H(2)

ÔNG GIÀ NOEL

CÂY ANH ĐÀO KỶ DIỆU

CAM TÔNG

(Phóng tác theo Janet Gray)

Ngày xưa... tôi xin mở đầu bằng hai tiếng ngày xưa êm đềm đó. Đã lâu lắm rồi, có một chàng kỹ sĩ tên là Cơ-Rắc. Anh ta cư ngụ ở một tỉnh lỵ nhỏ thuộc nước Anh; vóc người cao lớn, mạnh khỏe. Cơ-Rắc thật vui tính và rộng lượng.

Ngoài công việc hàng ngày, anh còn là một người láng giềng tốt được mọi người chung quanh kính nể, coi trọng. Với **Ý CHÍ KIÊN NHẪN, CHỊU ĐỰNG** và khỏe mạnh, Cơ-Rắc đã lần hồi xây dựng được một tài sản dồi dào không thua gì một nhà quý phái danh tiếng. Khác với những bọn ỷ vào sức mạnh kim tiền mà hống hách, nạt nộ kẻ thế cô; Cơ-Rắc vẫn khiêm nhường giúp đỡ những người nhờ cậy đến mình.

Trong nhiều năm trước, anh đã mượn một số gia nhân giúp việc, nhưng họ phải ra đi lên đường nhập ngũ khi chiến tranh bùng nổ. Chiến tranh chấm dứt, thanh bình trở lại trên mảnh đất thân yêu đã một thời khóc hận thì lúc đó họ trở về với tất cả sự vui mừng, ôm chầm lấy nhau, hát lên những bài ca tạ ơn Thượng Đế. Với hai bàn tay trắng, họ không biết làm gì để sống, cảm thương họ Cơ-Rắc đã xuất ra một số tiền để giúp mấy người này tìm được kế sinh nhai.

Mỗi năm đến ngày lễ Giáng Sinh, kỷ niệm ngày Chúa Jê-sus ra đời tại máng cỏ tồi tàn xứ Bết-lê-Hem; người ta lại bắt đầu rộn rịp tổ chức liên hoan. Nói đến tiệc tùng, khách khứa mọi người đều sung sướng, nhất là các cô thiếu nữ, luôn mơ nghĩ đến những chàng trai mà mình sẽ ^{cũng} khiêu vũ tối hôm đó. Cơ-Rắc cũng tổ chức một bữa tiệc của Hoàng Gia.

Thế rồi ngày hôm ấy, khi tuyết bắt đầu rơi trên nền trời đen huyền

của ngày kỷ niệm Chúa Giáng Sinh, những người quen lữ lượt đến nhà Cơ-Rắc để ăn mừng sự giàu sang và phú quý của chàng. Họ hình như không nghĩ đến Chúa — gần 2.000 năm trước đây, lạnh lẽo trong máng cỏ của chuồng chiên. Từ trong phòng Cơ-Rắc vang lên điệu ca nhạc vũ, tiếng sáo ngân nga diu dặt làm mọi người say sưa theo dõi. Sau khi khiêu vũ, tất cả quây quần ăn uống, những con gà quay vàng trên đĩa bạc, thịt cừu ngon ngọt tỏa mùi thơm như gợi thêm kẻ muốn ăn. Từng đĩa trái cây chạy dài theo bàn đưa ta đến một đĩa bánh không lò đặt ở giữa, những dòng kem, sữa dịu dàng chảy. Tiệc tan, Cơ-Rắc tỏ lòng ưu ái bằng cách tặng những món quà đáng giá bằng vàng và bạc, áo quần đẹp, ngựa tốt cho thực khách.

Gần mười năm như vậy, Cơ-Rắc đã đãi tiệc và cho đồ đạc với tất cả lòng thành, vui hưởng giàu sang hạnh phúc, Cơ-Rắc đã quên không đề ý đến sự nghiệp mà ông gây dựng bấy lâu nay đã lần lần sụp đổ bởi nhiều lần vui chơi yến tiệc. Than ôi! Từ một tài sản không lồ dựng lên với biết bao khó nhọc, giờ chỉ còn tro lại tòa lâu đài cũ kỹ và mảnh đất cằn cỗi không canh tác. Nhìn lại những

người mà có một lần hay nhiều lần ông giúp đỡ thì họ ngoảnh mặt làm ngơ không buồn đề ý đến, thật là chán ngán, vì cuộc sống hàng ngày; con lại ốm, Cơ-Rắc bán lần hồi từng gia sản. Nếu có ai đi qua đoạn đường đất đỏ, rẽ sang vườn cây Anh-tạc-líp sẽ thấy một căn nhà nhỏ nằm cô độc kế cận bên khu vườn, chỉ trồng độc nhất một cây: Anh đào đã qua mùa ra trái. Đó là căn nhà của Cơ-Rắc, từ đó gia đình chàng sống một đời sống thực là cơ cực, lâm than.

Một ngày kia, tuyết rơi trên bầu trời, mùa Giáng Sinh lại đến với gia đình Cơ-Rắc trong cảnh vắng vẻ âm thầm; người quen đã ra đi tìm đất sống vì nạn mất mùa đang đe dọa toàn vùng — không còn ai nữa, áp ngày lễ Giáng Sinh. Cơ-Rắc không còn chịu đựng được nữa, chàng cúi đầu khóc nức nở với tấm lòng ăn năn. Cơ-Rắc hướng về Thượng Đế mà cầu nguyện, từng tiếng nói Cơ-Rắc bày tỏ những lỗi lầm mình đã phạm suốt mấy năm qua và xin được tha thứ. Ngồi bất động trên tuyết giá, Cơ-Rắc cầu nguyện mặc cho tuyết phủ gió bay. Chàng nài xin bằng những lời vô cùng thành khẩn, chàng mở mắt ra với một lòng tin tưởng đặt vào; chàng im lặng bước nhưng...

kia, Cờ-Rắc trở mắt thật ngạc nhiên. Cây Anh đào trơ trụi lá bỗng mọc đầy những trái chín vàng đỏ ối, cành bắt đầu có lá xum xê. Cây Anh đào đã hồi sinh thật rồi : Vui mừng Cờ-Rắc hát bí bo rồi lệ làng ngắt một cành đầy những trái đem vào nhà, anh thì thầm : «Ta đã được nhận lời — Đây sẽ là nguồn sống cho gia đình ta». mọi người trong nhà cất tiếng hát...

Sáng hôm sau, Giáng Hương người vợ yêu quý nhất đời của Cờ-Rắc, xếp một rổ đầy Anh đào chín đỏ, tươi mát nhất để cho chàng đem tặng Đức Vua.

Cờ-Rắc và đưa con lên đường nhắm kinh đô thẳng tiến, gió lạnh làm hai cha con run lên từng hồi.

— Br... Br... gr... Rét... quá... cha à...

Cờ-Rắc nhìn Pép-Ty thương xót :

— Ráng lên con, hãy đi sát lại gần cha.

Từ xa kinh đô đã mập mờ trong bầu trời âm u, gió lạnh vẫn rít đều trên ngàn hoa cỏ.

Khi quan gác cửa nhìn thấy hai cha con Cờ-Rắc với bộ đồ tiêu tụy rách nát tiến vào thì lên, mặt xua đuổi :

— Đi ngay, hạng ăn xin. Muốn ở tù à.

Bằng một giọng thật lễ phép Cờ-Rắc thưa :

— Thưa ngài ; chúng tôi đến đây để mang quà biếu Đức Vua.

Ngạc nhiên, quan gác cửa mở cái nắp rổ lên, những trái Anh đào kiêu hãnh nằm ngoan ngoãn, ông thẳng thốt :

— Anh đào mùa Giáng Sinh ! Thật là kỳ diệu ! Đất hình như cứng lạnh dưới chân ông ta, ông ta biết rằng Đức Vua sẽ trọng thưởng cho những kẻ nào dâng nó. Với ý nghĩ xảo quyệt quan gác cửa nói :

— Anh sẽ không được vào yết kiến Đức Vua nếu anh không hứa cho tôi 1/3 món quà mà Đức Vua tặng anh.

Hơi lưỡng lự nhưng Cờ-Rắc bằng lòng. Quan gác mở cửa thành cho Cờ-Rắc và Pép-Ty vào. Bước vào tòa nhà chính, Cờ-Rắc phải khựng lại vì một vị quan khác vừa xuất hiện, tiến lại gần với giọng khinh mạn ông ta quát :

— Đi ra, đồ dơ bẩn ! Ai cho chúng mày vào đây ?

— Thưa Ngài...

— Không thưa gửi gì hết. Ra ngay cho được việc.

— Nhưng tôi mang quà tặng cho Đức Vua mà. Đừng vô lý như thế !

— Quà à ! Đâu đưa coi.

Cũng như lần trước, khi thấy rổ đào của Cờ-Rắc vị quan này trở mắt ngạc nhiên và nói :

— Lại quá, lại quá ! Anh sẽ không được đặt chân vào đây nếu anh không cho tôi 1/3 món quà mà Đức Vua tặng anh.

Cờ-Rắc buột lòng phải hứa lần thứ hai và hơi nản chí nhưng với lòng tin tưởng anh bước vào phòng đại sảnh, không khí thật trang nghiêm hai cha con rón rén bước vào. Tưởng đã yên nào ngờ một vị quan nghi lễ lại lù lù xuất hiện, tiến tới trước mặt Cờ-Rắc :

— A... a ! Ai cho nhà ngươi hỗn láo thế này ? Vào diện kiến Đức Vua mà không được ai hướng dẫn à. Muốn bay đầu sao chứ ?

«Thưa Ngài» Cờ-Rắc kiên nhẫn thưa :

— Tôi mang quà biếu Đức Vua. Một lần nữa, rổ đào lại được mở ra.

— Anh đào vào mùa Đông ! Thật không thể tin được. A ! Anh không thể lại gần Đức Vua, trừ khi anh hứa cho tôi 1/3 món quà mà Đức Vua chắc chắn sẽ tặng cho anh.

Bóp cảm, Cờ-Rắc suy nghĩ :

— «Nếu ta chia quà của Đức Vua cho ba người này thì ta chẳng còn gì nữa, nhưng đã vào đây...».

— Được rồi ! Tôi bằng lòng.

Hơn hờ vị quan chạy vào, rồi trở ra mời cha con Cờ-Rắc vào.

— Cha ! Mình vào hờ !

— Ừ, mình vào ! con à !

Bước vào, Cờ-Rắc quỳ xuống trước mặt Vua và dâng rổ đào lên :

— Kính thưa Bệ hạ ! Hạ thần mạn phép đến đây để xin biếu món quà này : những quả đào ngon đã nở tối qua trong nhà của hạ thần.

Chàng nói một cách đơn giản.

Vua rất bằng lòng và cảm ơn Cờ-Rắc với giọng thân mến. Để thưởng thức, vua ném thử và đưa cho các quan, các mệnh phụ chung quanh cùng ăn.

Thật là ngọt. Mọi người trầm trồ khen, mùi thơm bay ngập cả căn phòng. Vua cảm thấy tâm thần sảng khoái, nói với Cờ-Rắc lúc đó đang quỳ mọp.

— Ta rất cảm ơn khanh đã không ngại đường xa gió lạnh mà dâng cho

ta món quà này. Nguyên ƠN trên ban phước cho Khanh. Bây giờ, Khanh muốn gì ? Hãy xin đi, nếu thấy hợp lý ta sẽ ban cho.

Cơ-Rắc nhớ lại ba lời hứa vừa rồi nên ngẩng lên đáp :

— Thưa vua ! Đất đai ! Tiền bạc ! Giàu sang đối với hạ thần nhiều quá, hạ thần chỉ xin bệ hạ cho « 12 cái đập ».

— Tại sao Khanh lại có ý nghĩ điên rồ như vậy ? Mười hai cái đập. Đức vua sững sờ lập lại. Khanh không sợ mang tội khi quân à.

— Hạ thần nào dám vậy nhưng xin Bệ hạ hãy nhận lời.

Nhà vua tức giận và buồn rầu nhưng phải buộc lòng giữ lời hứa.

Cơ-Rắc bước xuống giữa đám đông để trả quan hướng dẫn phần thưởng của ông ta giữ lấy cò, Cơ-Rắc « đập » thật mạnh một gậy vào móng rồi ba gậy liên tiếp. Quan hướng dẫn méo mặt, xuýt xoa. Ra ngoài phòng, Cơ-Rắc thưởng luôn quan thư ký 4 cái đập không kém phần mạnh bạo rồi chàng bước tới bồi luôn quan gác cửa phần quà còn lại của ông ta.

— Thế là ta đã làm trọn vẹn lời hứa rồi nhé. Đừng ân hận — Cho chúng bay chừa thói hống hách, khinh bạc dân nghèo mà còn hay lợi dụng, hối lộ.

Xong xuôi, Cơ-Rắc trở lại triều đình, quỳ xuống trước mặt Vua :

— Cảm ơn Bệ Hạ đã cho thần thỏa mãn lời cầu xin đó. Giờ đây hạ thần xin kiếu từ.

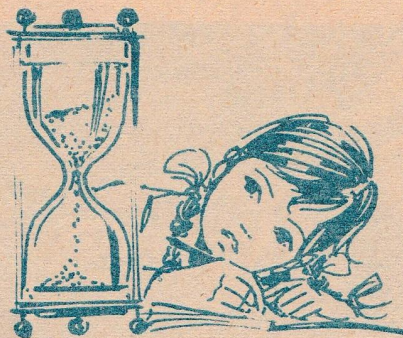
— Khoan... Ta muốn biết lý do những đòi hỏi kỳ cục vừa rồi.

Pép Ty thực tình kể lại bằng giọng nói trong và dễ cảm. Nghe xong, Đức Vua cười lớn :

— Ha ha... ta có lời khen Khanh đó. Khanh thật thông minh, ta quyết không bỏ một người tài ba như Khanh đâu.

— Thần xin cảm ơn Bệ Hạ.

Với sự khoan dung của Cơ-Rắc, ba tên quan lại được tha bổng nhưng phải cách chức về nhà làm ruộng cho

NGÀY và THỨ

PHAN BÀ

Các bạn Thiếu Nhi có biết vào ngày thứ mấy trong tuần bạn mở mắt chào đời không ? Các bạn có thể tìm ra ngày thứ đó một cách dễ dàng mà không cần phải hỏi họ hàng, cha mẹ (thật sự họ hàng, cha mẹ chúng ta cũng chưa chắc nhớ được nữa là) hay phải ra công tìm kiếm các lịch cũ ! Các Thiếu Nhi cũng có thể tìm được ngày thứ mấy trong tuần một biến cố lịch sử nào đó đã xảy ra.

Để tiện việc kiểm chứng, chúng ta hãy lấy một thí dụ sắp xảy ra : tìm ngày thứ mấy trong tuần của ngày lễ Giáng Sinh 25-12-1972. Chúng ta hãy theo các qui tắc như sau :

1— Viết các số sau đây, số này dưới số kia :

Hai số cuối cùng của năm	72
Một phần tư chẵn (bỏ phần lẻ nếu có) của hai số trên	18
Số thay cho tháng 12 (bảng A)	6
Ngày trong tháng	25
Số thay cho thế kỷ của năm (bảng B)	0

2— Tìm tổng số của các số này : 121

3— Chia tổng số này cho 7 :

$$121 : 7 = 17 \frac{2}{7}$$

Dư số của phép chia trên chỉ ngày thứ mấy trong tuần. Dư số 1 là ngày chủ nhật, 2 là ngày thứ hai v.v... cho tới ngày thứ sáu và 0 hay là không có dư số cho ta biết ngày

Phép chia trên cho dư số là 2, vậy Giáng Sinh năm nay nhằm ngày thứ hai trong tuần.

Bảng B dưới đây cho thấy có 2 số thay cho thế kỷ 18, vì vào năm 1752 lịch được hiệu chỉnh lại cho thích hợp với chuyển động của các thiên thể

Bảng A

Tháng 1	0
Tháng 2	4
(Năm nhuận 3)	
Tháng 3	4
Tháng 4	0
Tháng 5	2
Tháng 6	5
Tháng 7	0
Tháng 8	3
Tháng 9	6
Tháng 10	1
Tháng 11	4
Tháng 12	6

Bảng B

Thế kỷ 20	0
Thế kỷ 19	2
Thế kỷ 18	
Từ 14-9-1752 tới 1-1-1800	4
Từ 1-1-1700 tới 2-9-7521	1
Thế kỷ 17	2
Thế kỷ 16	3
Thế kỷ 15	4
Thế kỷ 14	5
Thế kỷ 13	6
Thế kỷ 12	7

(Cộng thêm 1 cho mỗi thế kỷ thật lùi).

thấm thía với cuộc sống bản cùng.

Từ đó, Cơ-Rắc được hưởng lại tất cả những quyền lợi của một người kỹ sĩ, chàng được chuộc lại tất cả đất đai nhà cửa, ruộng vườn. Pép Ty được vua thương yêu giữ lại triều đình. Gia đình Cơ-Rắc hưởng đầy

hạnh phúc và vui sướng nhưng Cơ-Rắc không quên vì sao chàng lại được địa vị ngày nay... Cây Anh đào kỳ diệu, một câu chuyện ngàn đời còn ghi nhớ, giữa mùa đông tuyết phủ tiếng chuông ngân của giáo đường thoang thoang vang vọng từ xa.

QUÀ GIÁNG SINH

VĂN TRUNG Viết theo Mary Ellen Chase

Sinh nhật Chúa Hai Đồng đối với gia đình tôi là một ngày lễ lớn trong năm. Tất cả sáu anh em chúng tôi đều chuẩn bị trước hàng mấy tháng. Nơi chúng tôi ở là một ngôi làng nhỏ bé thuộc miền duyên hải, cách đường xe lửa tới hơn chục cây số, chỉ có hai cửa tiệm để cho dân mua sắm những thứ lặt vặt.

Tụi trẻ chúng tôi đều bảo nhau chuẩn bị các món quà mừng lễ rất sớm. Ngay từ tháng Bảy, chúng tôi đã lo nhặt những cánh thông thơm dịu rải đều trên mặt phơi ngoài hàng hiên; Chúng tôi sẽ dùng những cành thông này nhồi vào gối làm quà cho bạn bè trên tỉnh. Chúng tôi lấy những miếng vải nhỏ mà Má không dùng nữa để khâu thành những áo gối và kiếm lá dương xỉ có mùi thơm dịu dàng ướp vào.

Về mùa Thu, chúng tôi lên rừng hứng nhựa tùng bách đựng vào lọ thủy tinh trong suốt. Ba tôi thích thứ nhựa này trong khi làm việc, nhất là những công việc nặng nề vất vả.

Chúng tôi lại ra biển tìm chỗ nào có ngấn nước thủy triều để lượm những viên đá màu rực rỡ đem về trang hoàng các cánh thư và nhà cửa,

hoặc nhặt những vỏ sò trắng tinh và bóng lộn về làm khay đựng kim cho Má hay làm cái gạt tàn thuốc cho Ba.

Chúng tôi còn rủ nhau đi hái những bông hoa thật đẹp, gom lấy những hạt giống quý trước khi mùa sương muối tới, gói vào trong những miếng giấy màu vui tươi, rồi để địa chỉ gửi làm quà cho chú thím, cô bác cùng anh chị em trong họ.

Em trai tôi đã lãnh nhiệm vụ săn sóc cây táo cho xanh tươi trong suốt mùa nắng. Tới tháng Tám, em tôi treo lên gần vào mỗi trái một phong thư trắng.

Sáu tuần sau khi táo chín, trái nào trái nấy đều có một cánh thư xinh xắn bám chặt một bên. Vào sáng ngày lễ Giáng Sinh, mỗi đứa chúng tôi đều thấy trong bit tất của mình một trái táo thơm ngon với chữ đầu của tên mình in vào đó.

Hàng năm cứ vào ngày mùng một tháng Chạp là Ba tôi gọi chúng tôi lại để Người dạy bảo. Người cho anh em chúng tôi mỗi đứa một tấm giấy bạc mới toanh. Chúng tôi sẽ dùng số tiền này để mua sắm các món quà cho tất cả mọi người trong nhà.

Theo thói quen, chúng tôi có bốn phần sắm một món quà riêng cho Ba

và Má. Chúng tôi đã để dành được một món tiền và bây giờ chúng tôi có thể dùng số tiền này để mua sắm thật sớm những vật liệu mà chúng tôi muốn biến chế thành những món quà. Chẳng hạn đối với Má, chúng tôi sẽ làm một cái kệ đựng chai lọ thuộc loại «thuốc ho bà Lang Trọc» mấy cái khăn lau bát, vài cái áo làm bếp và những chiếc gối nhỏ trong có nhồi nển dề Má dặt kim cho khỏi rỉ; Tất cả đều được làm bằng lụa hay vải mới, trên có thêu hình ảnh hay dấu hiệu có ý nghĩa tùy theo sáng kiến của mỗi người.

Món quà dành cho Ba có lẽ khó hơn. Ông anh cả của tôi đã có lần kiếm một cành cây đặc biệt đem về hơ lửa, uốn nắn thành một cái ba toong thật đẹp. Anh ấy dùng xi đánh cho chiếc gậy bóng loáng, rồi lấy đồng bịt đầu nhọn lại. Ba tôi tỏ ra rất hài lòng và yêu quý chiếc gậy này lắm.

Chúng tôi cũng có thể biếu Ba tôi một cái áo nỉ ấm áp để Người mặc đi làm trong những ngày mưa phùn gió bắc. Ngoài ra chúng tôi cũng có thể tặng Người một cái gối mới pha nhiều màu để dùng với bộ trường kỷ đặt trong phòng riêng của Người.

Có lần chị tôi đã gây nên một cuộc khủng hoảng giữa chúng tôi vì chị ấy đã tiêu gần hết số tiền dành sắm sửa các món quà Giáng Sinh để chỉ mua có mỗi một tờ đặc san Sinh Nhật mà Ba Má thích. Như thế thì hỏi với số tiền ít ỏi còn lại, chị ấy sẽ xoay sở làm sao để có thể mua đủ các món quà khác?

Chờ đến sáng hôm lễ Giáng Sinh, chúng tôi mới thấy cái tài quán xuyến của chị ấy cũng như hiểu được lý do tại sao chị ấy đã dùng rất nhiều thì giờ lúi thủi một mình trong cái «chái» lạnh lẽo ở đầu nhà.

Chúng tôi đã phục chị sát đất!

Chị ấy đã mua hàng tá kẹp quần áo và mấy hộp sơn xanh và vàng. Các bạn có biết chị ấy làm gì không? Chị ấy dùng mấy cái kẹp áo chắp nối với nhau thế nào mà sau chỉ cần lấy vài may chum ra ngoài là được hai con

búp bê tuyệt đẹp dành cho hai em nhỏ nhất trong nhà. Còn những người khác, chị ấy lấy sơn quét lên những cái kệ còn lại với những kiểu cách khác nhau để cặp những chiếc màn gió tại phòng của mỗi người. Chị ấy cũng sơn luôn cả những cánh hoa nhỏ li ti dùng làm đồ chơi cho chúng tôi nữa.

Mua những cái nơ để buộc lên các món quà chỗ mỗi người là một món tiền quá lớn đối với chúng tôi. Bởi vậy chúng tôi lấy kim đan chọc thủng từng hàng theo hình nơ trên món quà rồi lấy những sợi len óng ánh đủ màu đan vào.

Một trong những phong tục tại quê tôi về ngày lễ Giáng Sinh mà tôi ưa thích nhất là trang điểm lại những món quà cũ để biến chúng thành những món quà mới. Ba Má tôi cũng cảm thấy không cần thiết phải có những món quà hoàn toàn mới một khi có thể sửa lại những món quà cũ thành vui tươi hấp dẫn. Các người cũng hiểu có từ lâu.

Vào ngày lễ Giáng Sinh thứ bảy trong đời tôi, cô tôi đã tặng cho tôi một con búp bê mà tôi hằng mơ ước. Mỗi năm tôi cảm thấy yêu búp bê hơn; và mỗi lễ giáng sinh, tôi lại lo may cho búp bê một cái áo mới. Có lẽ tôi sửa lại búp bê để nó có một cái đầu mới với mái tóc duyên dáng óng mượt, rồi đặt ngồi tựa vào gốc cây Giáng Sinh; có lẽ tôi đặt búp bê nằm chơi trong một cái nôi xinh xắn mà Ba tôi đã khéo léo dùng gỗ sồi có trong nhà đóng thành và lấy sơn trang điểm thật đẹp mắt. Rồi má tôi làm một cái đệm bông êm ái đặt lên.

Má rất có hoa tay trong việc sửa sang chỗ của búp bê. Một lễ Giáng Sinh nọ, Người đã đan những đôi bao tay bé tí xiu cho các búp bê rồi dùng những sợi dây nhỏ treo lên trông rất ngộ nghĩnh.

Tới cái tuổi lên chín lên mười thì lũ con gái chúng tôi đã bắt đầu tham dự vào công việc làm các loại bánh mừng lễ Giáng Sinh. Đây là những món quà nhỏ không đáng giá là bao, song tượng trưng một tấm lòng chân

thành và nhân nại của tuổi trẻ chúng tôi. Chúng tôi nhào bột nặn những chiếc bánh bít quy có hình ngôi sao năm cánh rồi lấy kem trắng hoặc đỏ rải lên trên. Chúng tôi cũng đúc những chiếc bánh ngọt rồi dùng kem vàng, kẹo đỏ và những lá cây xanh bằng bột trang hoàng cho bánh thêm rực rỡ. Chúng tôi còn dùng mút gừng gọt thành hình người rồi ngắt những trái linh dương (một loại nho) gắn lên làm mắt và cúc áo.

Thời gian sắp tới ngày lễ Giáng Sinh là thời gian làm chúng tôi nôn nao nhất. Chúng tôi chặt cây ở một ngọn đồi gần nhà và chúng tôi luôn luôn làm việc này trước ngày lễ tới một tuần để có đủ thời giờ bày biện. Chúng tôi lấy bắp rang lên, dùng dây xiên thành những sợi dài treo tòn ten trên các cành cây để làm giả tuyết. Mùi thơm của bắp rang tỏa ra khiến cây Giáng Sinh trở nên dễ thương lạ thường!

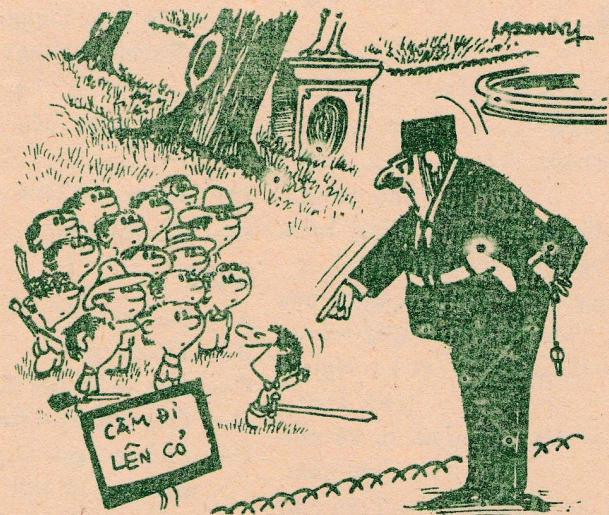
Chúng tôi còn sắm sửa nơ chính chúng tôi mỗi người một đôi bít tất thật dài và thật chắc. Chúng tôi cũng không quên sắm luôn cho chú chó

Vện, chị mèo Mi nu, bác bò Vàng và thím Ngựa Vằn của chúng tôi. Có nhiên giống nào đều có quà riêng cho giống ấy: mèo sẽ có một chú cá tươi và một con chuột nhắt bằng len màu xám, chó sẽ được một khúc xương to còn bám đầy thịt và một trái banh gỗ sơn xanh, bò sẽ có một bó rơm thơm phức và một cái chuông vàng sáng chói, ngựa sẽ nhận được một chiếc bít tất đầy nhóc khoai tây và cà rốt.

Đến buổi chiều áp lễ Giáng Sinh, chúng tôi đã hoàn tất mọi việc. Đây là thời gian đánh dấu năm cũ sẽ qua đi, là lúc Ba tôi trịnh trọng kể cho chúng tôi nghe câu chuyện Chúa Hài Đồng sinh ra nơi máng cỏ cách đây hàng ngàn năm, là thời gian bắt đầu một cái gì kỳ diệu và tinh khiết của ngày lễ Giáng Sinh.

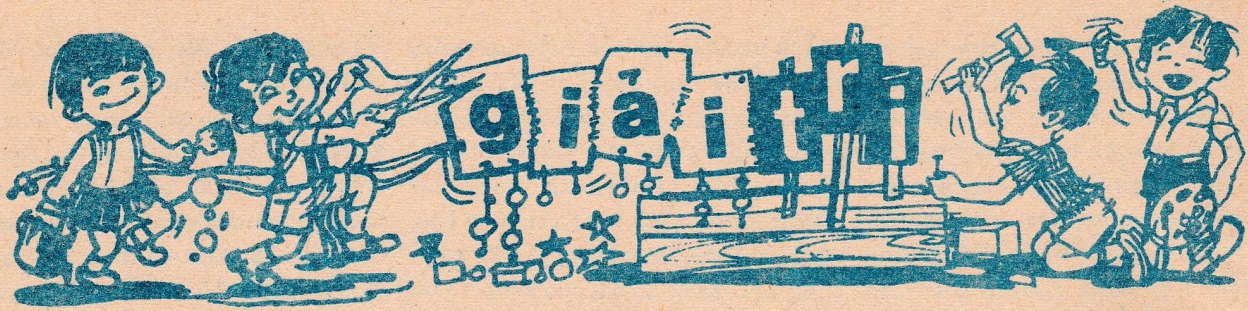
Hàng triệu người trên khắp thế giới tiêu tiền cho những món quà làm sống lại đêm Chúa ra đời, tất cả đều nao nức đón nhận một đêm đông thánh thiện với những lời ca:

« Vinh danh Thiên Chúa trên trời
Bình an dưới thế cho người thiện tâm »

— Ê!.. ê!.. Ngừng lại đó chứ.
Biên cấm đi trên cỏ rồi đó... Cấm
vượt qua đấy nhá...

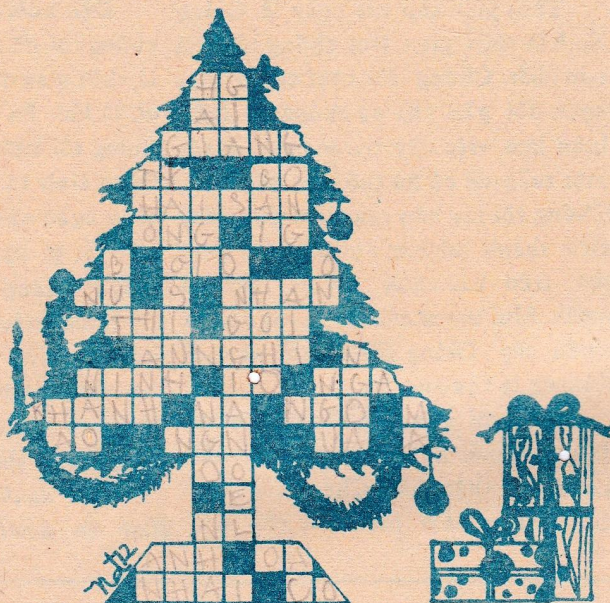

ABCDEF GHIJ KLMN

Ô CHỮ CÂY NOEL

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

(xem trả lời trang 23)

NGANG

- 1— HG
- 2— Tiếng hỏi người lạ.
- 3— Sông lớn
- 4— Con chuột còn gọi là... — Cá
thỏ bằng...
- 5— Sản phẩm lấy được dưới biển.
- 6— Con vật cho ta mật — IG.
- 7— Bò con — Sự chuyển động của
không khí — Quả trứng.
- 8— Hoa chưa nở — ét — Người
(chữ Hán).
- 9— Thờ — Vật dùng để ta kê đầu
khi nằm.
- 10— Yên ổn, nghỉ ngơi — Trên em.
- 11— Ton hót cho người khác vừa
lòng — IO — Răng của voi.
- 12— Tiếng vua chúa gọi kẻ dưới —
Trái măng cầu — Giữa trưa
— Em.
- 13— Vật để che phần trên thân thể
— NGN — Tiếng kêu chỉ sự
ngạc nhiên — Đầu vắn.

- 14— Cặp mắt kiếng.
- 15— Thêm N là một con vật thường
có vào mùa Xuân.
- 16— Bút hiệu của Nguyễn tường
Tam (viết tắt).
- 17— Hình — Tiếng trẻ sơ sinh khóc.
- 18— Ăn thì phải... — Xưa, cũ.

ĐỌC

- A— Ca.
- B— Tiếng cười
- C— Anh — Trung tâm thần kinh hệ:
- D— Ông Phật — Ấn Loát.
- E— Thỏ còn gọi là... — Một trong
những đức tính của người con
gái.
- F— Ngày 25 tháng 12... — N— Nhờ.
- G— Biển — IGI — Bắp — Nơi trú
àn, tránh mưa, nắng.
- H— Không thật — S— Người tặng
quà cho trẻ em ngoan trong dịp
Giáng Sinh — cây gậy.
- I— Ghế của vua — Cười khà ố —
Tròn vo.

J— Làm cho bắp thịt nổi lên —
AII — N — Trái với thiện.
K— Học lại — Không thông minh
— O.

L— Nằm (chữ Hán).

M— Châu lớn nhất.

N— Trẻ em rất sợ vật này.

ANH ĐỀ

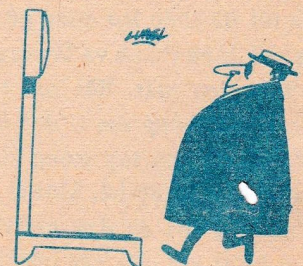
(384/30 Công Lý, —Sàigòn)

ĐỐ VUI CÓ THƯỞNG

Bốn em Thiếu Nh
Nam, Bắc. Tham dự 4 cuộc đua
với nhau và mỗi em về nhất,
về nhì, về ba và cầm cờ một lần
trong 4 cuộc đua này. Cho biết :

Tây về nhì cuộc đua thứ 1.
Đông về chót cuộc đua thứ 2. Bắc
đoạt giải cuộc đua thứ 3. Nam về
3 cuộc đua chót và Nam không về
nhất trong cuộc đua thứ hai.

Các bạn hãy sắp hạng nhất,
nhì, ba, tư cho cuộc đua thứ tư.

Ly không, tự nhiên có khói

Trình diễn :

- 1) Bạn lấy một cái ly (coi hình 1)
- 2) Bạn lấy một đĩa nhỏ đặt lên ly (coi hình 2)
- 3) Ngồi xa xa, bạn hút thuốc lá và phả khói vào ly. Khói sẽ đi xuyên qua đĩa để vào ly (coi hình 3)
- 4) Bạn giờ nắp lên; Khói sẽ bay ra rất nhiều.

Xảo thuật :

— Bạn cho sẵn vào ly 1 muỗng cà phê nước đá quý (nước Ammoniac có bán ở tiệm hóa phẩm), tráng cái ly cho nước đá quý dính đều lên thành ly.

— Trên lòng đĩa, bạn cũng dùng bông gòn tẩm acit clorhydric xoa lên đĩa.

— Khi đặt đĩa lên ly, acit clorhydric sẽ tác dụng rất nhanh vào nước ammoniac cho khói trắng bay ra.

— Phản ứng xảy ra rất nhanh nên khi vừa đặt đĩa lại bạn phải thổi khói ra ngay cho khán giả khỏi nghi ngờ.

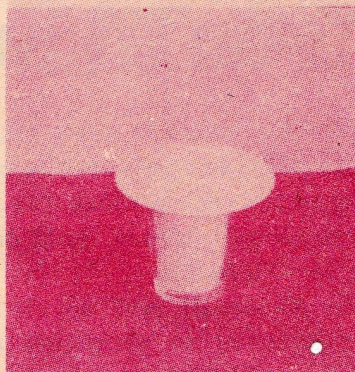
(Hình và tài liệu của ảo thuật gia Kassagi)

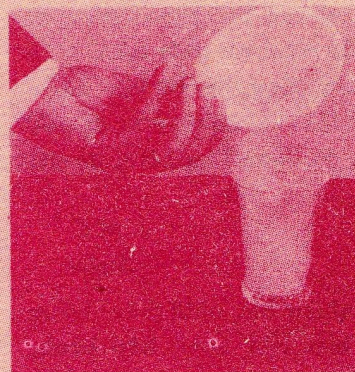
(1)

(2)

(3)

(4)

DỪNG NGƯỜI ĐỨNG CHỖ

Một ông cai hỏi các lính mới nhập ngũ :

— Trong đám các anh có ai là giáo sư hay giáo viên không ?

Một người lính nói :

— Có tôi, tôi là giáo sư Việt Văn.

— Thế thì tốt lắm. Anh hãy đi xếp đặt lại thư viện của trại cho tôi.

— Xin tuân lệnh thầy ca i nhưng tôi phải xếp sách thế nào ? Tùy theo loại sách hay là theo tác giả ?

— Không ! phải xếp theo chiều cao cuốn sách chứ !

— Người chê ta mà chê phải là thầy ta. Người khen ta mà khen phải là bạn ta, người nịnh hót là kẻ hại ta.

TUÂN TỬ

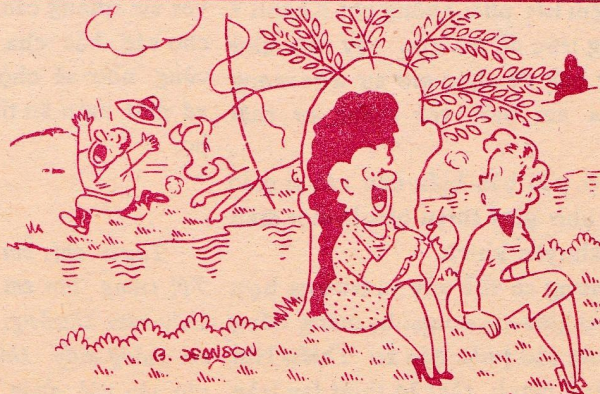
— Hãy tự lái con thuyền của mình, đừng trông cậy ở người khác.

BADEN POWELL

— Đời sống này sẽ thối mục nếu chúng ta chỉ lo thu góp, nó sẽ nảy nở nếu chúng ta gieo rắc.

ST. DOMINGUE

— Lo ghê thế
chắc là câu
được cá bự rồi.

... Thừa chị, em làm quen với Thiếu Nhi hơi chậm — hình như từ số 57 trở lại thôi — Lúc trước em vốn có tật làm biếng vì thế nên ít xem sách nhưng từ khi tình cờ đọc quyền Thiếu Nhi tại nhà thằng bạn, em bỗng trở nên siêng lạ kỳ. Thật thế, cứ đến Chủ nhật mỗi tuần là có em ở sạp báo để đón tờ Thiếu Nhi thân yêu.

Thiếu Nhi quả thật là tờ báo lý tưởng của tuổi học trò, với những mẩu chuyện ngắn những sưu tầm nho nhỏ, những bài khảo cứu... đã cho em một niềm vui suốt tuần. Máy đưa bạn em cũng thế, từ khi được em giới thiệu, tụi nó thay vì đi ciné cuối tuần, đã dùng Thiếu Nhi để giải trí...

L.M.C
Sadéc

... Có nhiều lúc, nhìn thấy những tờ báo Thiếu Nhi sống bấp bênh, không biết ngày nào sẽ tự đình bản vì nợ nần em buồn quá. Em không biết các nhà lãnh đạo giáo dục họ sẽ nghĩ sao về sự việc đầu đọc các tâm hồn trẻ trong sạch (mà sau này sẽ là những rường cột quốc gia) của các loại báo nhảm nhí.

Em thường ước ao rằng nếu em được trúng số độc đắc cặp 7, em sẽ chỉ lấy một số tiền nhỏ thôi còn bao nhiêu em sẽ tặng hết cho bác chủ nhiệm và chú chủ bút để hai người khước từ phần thưởng tuần báo Thiếu Nhi thành một tờ báo thật dày, thật hay, thật đẹp và bán với một giá thật rẻ (20 hay 25đ). Như thế thì sớm muộn gì các tờ báo nhảm nhí cũng đều sẽ dẹp tiệm hết phải không chị Khanh? Nhưng ước đề mà ước vậy thôi chứ không biết đến bao giờ sự ước mong đó của em mới trở thành sự thật được.

Việc gửi báo biểu đến các vị giáo sư đề nhờ giới thiệu quả là một điều đáng khuyến khích.

Nhưng có thể xảy ra trường hợp một vài giáo sư e ngại bị mang tiếng là quảng cáo (mặc dầu tờ Thiếu Nhi thật lành mạnh, rất cần thiết lan tràn

đề thay thế sách báo nhảm nhí, và đã góp phần vào công cuộc giáo dục). Riêng tại lớp em, em không thấy một giáo sư nào giới thiệu cả, dù đã được tặng báo Thiếu Nhi.

Do đó, em đề nghị với chị làm một cuộc quảng cáo thật qui mô (tiền quảng cáo sẽ tương đương với giá trị của các tờ báo Thiếu Nhi) bằng cách in thật nhiều bích chương. Trên các bích chương này, ghi những dòng chữ nào mà khiến cho các bậc cha mẹ, phụ huynh khi đi đường đều phải chú ý đến và sẽ ghi nhớ trong lòng tên tờ báo. Khi in xong, họp các anh chị Thiếu nhi trong gia đình Thiếu Nhi tổ chức một cuộc xuống đường dán bích chương. Thành phố sẽ rợp đầy bích chương của Thiếu Nhi, nơi nào trong thành phố Saigon cũng đều có bóng dáng của bích chương Thiếu Nhi xuất hiện. Em không dám đoán chắc rằng đề nghị của em có đạt được kết quả tốt đẹp không nhưng với sự quảng cáo như thế sẽ khiến cho các bậc cha mẹ ý thức được cũng như sẽ chọn lựa như thế nào về một món ăn tinh thần cho con cái họ.

N.N.Q.
Sàigòn

Thưa chị, em được biết tuần báo TN trong lần em được hạng nhì, và thầy mua thưởng. Thú thật lúc đầu em chẳng mấy thích. Nhưng khi đi sâu vào nội dung quyền sách em mới

thật là thích thú, vì có đủ các môn cho em học hỏi thêm, ngoài giờ học. Ở trường và từ đó em cố gắng lên vì thầy hứa ai học giỏi và ngoan sẽ được thưởng, nhưng đến một tháng mới có một quyền, nên em mỗi tuần phải mua. Mà ở tại xã thì không có — phải ra đến quận lận cơ.

VÕ MỸ LAM

Em rất tiếc mà biết Thiếu Nhi trễ (45). Khi tụi bạn nghe nói đến Thiếu Nhi thì chúng chê nào là mắc Thiếu Nhi không hay, Thiếu Nhi... toàn là chê không. Em tức mình mới nói cho chúng biết TN là tuần báo lành mạnh, bổ ích, đáng với giá tiền với những bài giúp ích cho kiến thức mở rộng... đề chứng minh em liền đưa 5 số báo cho chúng coi, khi ấy chúng mới vỡ lẽ ra không như chúng tưởng.

Cho nên sau khi coi chúng lại xin em cho chúng mượn số cũ, mặt khác mỗi tuần mua một số. Thế là em được thêm 5 bạn đọc giả. Khi ba em xem cũng công nhận như thế...

HỒ XUÂN HƯƠNG

Em xin đề nghị với chị đừng bỏ mục nào trong trang báo cả, vì trang nào cũng hay quá, nếu bỏ thì rất uổng. Vậy mà mấy anh chị khác đòi bỏ mục này, thêm mục khác, làm vậy thật là phức tạp, cho chủ Nhật Tiến bác Chủ nhiệm, cùng các người trong tòa soạn ghê lắm hở chị. Còn chị Mai Loan thì trả lời các em tếu ghê vậy đó, em xin gửi lời chúc chị ấy vui tươi mãi.

N.H.T
Gia Định

CÁO LỖI

Trong thời gian thực hiện số báo này, nhà văn NHẬT TIẾN còn đau nằm bệnh viện nên một số bài thường xuyên phải tạm gác lại 1 kỳ. Xin thành thật cáo lỗi cùng toàn thể độc giả thân mến trên toàn quốc.

TÒA SOẠN

SIÊU THỊ hoa hồng

BÁN ĐỦ CÁC LOẠI NỤ CƯỜI

Quản Lý : ĐÌNH GÔ

RAO VẬT.

Ủy ban quản thủ «minh thư viện Thiếu Nhi» cần mượn gấp hai cô đề:

— Đóng gáy, bọc bìa nylon, phủ bụi: Khoảng 2000 sách.

— Kiểm soát từng trang xem độc giả có xé bứt khi trả lại sách chẳng.

— Nhận sách trả và cho mượn sách khác.

— Di dời sách độc giả chưa chịu trả cho bạn khác được đọc.

ĐIỀU KIỆN

— Vui tính, không cầu kinh vì bận rộn mỗi sáng chủ nhật.

— Ăn nói khéo léo (cần thiết khi đi đòi sách cho có hiệu quả)

— Không phải đóng «tiền thế tay»

— Tự túc sắm:

• 1 khăn lau và 1 cây quạt giấy (quạt máy càng tốt) để lau mồ hôi và quạt cho mát khi điều hành thư viện.

• 1 cái thang bỏ túi để leo lên ghi danh sách các nhà hảo tâm tặng thêm sách.

• 1 chiếc xe đạp cà nhông (kiểu mới) để di chuyển mà đòi sách (sẵn giờ đứng, mang sách về mà khỏi hao xăng và khỏi đóng thuế)

— Lương: Trả thật bâu. Nhưng lãnh luôn một lần vào dịp Tết con Vịt. (Phát vào ngày 31 tháng 13)

— Không phải cúp cua đi đòi sách, vì chỉ cần làm việc tại tư những giờ rảnh rỗi.

Mại vô! Mại vô các cô bé, coi chừng hết chỗ.

Ưu tiên cho ai có thể gia đình Thiếu Nhi.

Xin liên lạc để biết thêm chi tiết nơi đại công ty Bích Chi (không phải hãng bột gạo lúc) hay «Tà sán Thiếu Nhi».

Hỏi cô Bích Chi hay anh Đồ Minh Hoàng hoặc anh Nam trong những ngày nghỉ và lễ.

Thành. Đừng ngại.

Bạn Tiểu Sĩ: Đã nhận được Tử vi vợ vợ vẫn vẫn của bạn. Dài quá không có chỗ đăng. Nhờ bạn bốc một lá tử vi cho khách hàng bồn tiệm, để nếu xôm trò, Đình Gô sẽ tặng bà con trong số Tết.

Các bạn ZEZE (Lý Tín), L.V. (Đà Lạt), Khách hay Cười (Biên Hòa), Đ.T.H, L.T.B: Đình Gô đóng tiền rác cho các bạn Cười. Tuy vậy xin cứ chờ cười đến tiếp. Ráng cho vui hơn.

QUẦY KỊCH KOT

NHẢM MẮT KÝ TÊN

— Bố ơi! Bố ký tên không cần nhìn rành không bố?

— Sao không! Nghề của bố trong Tòa hành chánh mà ly.

— Thế bố cứ đọc báo tay thì ký tên được chứ?

— Nhắm mắt bố vẫn ký được như thường.

(Thằng bé mừng rỡ đưa phiếu điểm cầm đèn đỏ của nó ra).

— Viết đây, đâu bố thử ký xem, bố đừng bỏ tờ báo xuống để nhìn nhá... Đó, ký chỗ đó... đó... (Bố thằng bé ký tên xong liếc nhanh gập tờ phiếu điểm lần này ông ký thêm một cái nữa, nhưng vô đầu thằng con lâu cả).

BA GAI

Màn hạ nhanh

Cười bán rẻ²

KHOE CỦA

Lý Toét: A! anh Xã Xệ đấy hở, từ nãy tới giờ anh có trông thấy con chó của tôi đi qua đây không?

Xã Xệ: Không, từ lúc tôi mặc áo mới tới giờ có trông thấy con chó nào đâu!

TIẾN ĐẠT

Trung học Vũng Tàu

QUẦY GIẢI ĐÁP THÉC MẾC

HỎI: Tại sao khi học bài ló hay ngáp quá nhỉ?

V.V.V

ĐÁP: Tại đằng ấy mắc bệnh Dê ô đô tê dốt sắc dốt!

HỎI: Tại sao lên trả bài, ta lại run nhỉ?

T.S

ĐÁP: Tại mi chưa thấu hiểu Đạo Cười: Với dân cười, có cái gì là quan trọng đến độ phải run đâu.

HỎI: Cười với khóc khác nhau như thế nào? Cho biết thí dụ.

TIẾN ĐẠT T.H.V.T

ĐÁP: Theo đạo Cười, khóc cười không khác nhau, mà khác chỉ là một thể hiện cao độ của sự cười, hay ngược lại cười là một thể hiện cao độ của sự khác. Khóc quá sẽ trở thành cười, cười lâu quá sẽ hóa khóc, đạo cười thâm thúy lắm vậy.

HỎI: Nhất Khoa là khoa gì đây?

NGUYỄN HÒA (Saigon)

ĐÁP: Còn khoa gì hơn khoa cười nữa nhỉ?

HỘP THƯ

ĐÌNH GÔ

Ông L.M.T: Đình Gô cảm ơn lời khen tặng của ông. Ông cứ chờ Cười tới. Hay sẽ bán. Không hay thì đã có Công Ty Rác Đồ

ORIGAMI

NGHỆ THUẬT XẾP GIẤY KỲ DIỆU

LELAND STOWE

(Trích trong Bản Thông Tin của Sở Văn Hóa và Thông Tin của Tòa Đại Sứ Nhật Bản, số 11, tháng 11-1972)

Nhờ thiên tài của một người Nhật xuất chúng, nghệ thuật xưa này đang phục hưng và được phổ biến trên toàn thế giới.

Năm rồi, lần đầu tiên tôi được xem nghệ thuật xếp giấy kỳ diệu trong một căn nhà khiêm tốn có 3 phòng tại Đông Kinh. Bên kia bàn ông Akira Yoshizawa ngồi, một ông già mũi thấp 58 tuổi, tóc bạc chải ra sau, trên một vùng trán cao có những nét nhăn vì nghĩ ngợi nhiều. Tôi nhìn sửng mẩy ngón tay no tròn một cách kỳ lạ của ông trong khi ông vuốt một miếng giấy xanh nhỏ, xếp thành hình ba góc, sau đó xếp mười ba lần xếp, ấn đều và mạnh hơn. Kế đó ông để trước mặt tôi một con cóc, giống cóc sống một cách lạ lùng, lấy ngón tay trở chặn lên khu nó, nó nhảy tới 4 đốt! Kế đó ông xếp một con gà con vàng tuyệt hảo, mở mở rộng như đang kêu và hai chân nhỏ xếp khéo đến nỗi dường như có thể bước tới bước lui.

Đó là những sản phẩm kỳ diệu nhỏ nhỏ của Origami, nghệ thuật xếp giấy xưa của Nhật Bản làm cho khắp thế giới rất nhiều người ưa thích. Những sản phẩm kỳ diệu của Origami dường như vô tận, có rất nhiều kiểu và đáng ngạc nhiên hơn nữa là, theo truyền thống cổ điển, các kiểu chỉ được xếp chứ không cắt. Các nhà lão luyện về Origami ngày nay vận dụng trí não và ngón tay đặc biệt khéo léo, Họ tạo ra càng ngày càng nhiều những kiểu xếp thật lạ lùng và đặt ra những vấn đề khó giải quyết, không khác những bài toán kỷ-hà-học.

Trong các sản phẩm tí hon dồi dào ấy, gồm không những các loại cầm thú, côn trùng của chiếc tàu NOAH, ngoài ra còn gồm đủ thứ những vật bất động. Chẳng hạn, Giáo sư Đại Học Đường Brown, James M. Sakoda đã đoạt giải Origami hạng tại cuộc thi Phi Cơ Giấy Quốc Tế ở Cựu Kim Sơn năm 1967, với một kiểu phi cơ vận tải siêu thanh lưu tuyến (streamlined).

Tháng giêng 1969, công chúng kéo nhau vào xem cuộc triển lãm « Thế Giới Thần Tiên » do Ông Yoshizawa tổ chức tại Yokohama; mọi người đều kinh ngạc trước những hình giấy xếp thành

đủ kiểu nhân vật trong các chuyện cổ điển Đông Tây cho trẻ con, gồm có Pinocchio, Cô Bé Mũ Đỏ, Bạch Tuyết và 7 chú lùn. Ông Yoshizawa cũng là người đầu tiên trên thế giới đã uốn nắn thành những chân dung origami, trong số đó có chân dung của chính ông giống một cách đặc biệt.

Nguồn gốc của Origami nằm trong thời Trung Cổ Nhật Bản; trước tiên sản phẩm Origami được dùng trong các cuộc tế lễ; trình nữ các lăng miếu xếp những hình có ý nghĩa tượng trưng dùng để tế thần. Nghệ thuật xếp giấy ngày nay xuất hiện từ thời kỳ Muromachi (1336-1568) và được xem là một hiện tượng văn hóa.

Vào khoảng giữa thập niên 1800, những người Nhật thích xếp giấy đã sáng chế ra khoảng 70 hình khác nhau và sau đó không lâu, hình thức giải trí này được đưa vào các trường mẫu giáo và tiểu học.

Gần đây, Origami được chú trọng khắp thế giới, chính là nhờ khả năng sáng chế và lòng tận tâm lạ lùng của Akira Yoshizawa, được khắp nơi hoan nghinh, xem ông là vị tôn sư lão luyện nhất của nghệ thuật này.

Ông Yoshizawa là con của một chủ trại sữa; thuở nhỏ ông đã đề hết tâm trí vào Origami. Đi học chỉ mới 6 năm ông đã phải làm việc 13 năm trong một xưởng đúc sắt; ở đây ông đã được người thợ cả dạy cho những nguyên tắc của kỷ-hà-học. Năm 1937, lúc 26 tuổi, ông rời xưởng đúc sắt để chuyên chú một mình vào môn sở thích thuở nhỏ, và chỉ gián đoạn để làm những việc cần thiết để mưu sinh.

Sau khi đệ nhị thế chiến kết thúc, không bao lâu, đã xảy ra một biến cố cực kỳ quan trọng đối với Yoshizawa. Tadasu Iizawa, chủ bút tạp chí có hình hàng tuần Asahi Graph, đang tìm một nhà Origami để xếp 12 hình tượng trưng của đường Hoàng Đạo. Một người bạn giới thiệu Yoshizawa. Người chủ bút gặp ông đang mặc một bộ đồ nhà binh cũ rích, bộ đồ duy nhất của ông, đi từng nhà bán Tsukudani (cá con nấu nước đậu). Công việc đề nghị thật khó, nhưng Yoshizawa chấp ngay cơ hội.

Ngồi mãi trong một căn phòng của lữ quán, giữa từng đồng giấy đủ màu, ông tích cực tính toán các cạnh các góc, xếp rồi tháo, tháo rồi xếp, luôn luôn tìm cách đạt đến tuyệt hảo. Ông đã sản xuất những hình thật đẹp, thật linh hoạt, làm cho bài báo có minh họa của tạp chí Asahi nổi tiếng. Không bao lâu, tài nghệ Yoshizawai được toàn quốc nhìn nhận.

Mặc dù nổi tiếng, Yoshizawa vẫn tiếp tục vận dụng nghị-lực, chỉ sống vì nghệ thuật của mình mà thôi, không ngưng tìm cách đạt đến tuyệt hảo. Vì lẽ những hình giấy uốn nắn của ông dễ méo mó khi bị từ tay người này qua tay người khác, do đó, đối với ông những vật ấy chẳng những không được rời bỏ mà cũng không ai mua được. Ông có trên 20.000 sản phẩm đựng nghệt trong những hộp bằng gỗ đặc biệt và bằng giấy cứng để tại nhà, ông không hề bán một thứ nào. Ông giải thích một cách đơn giản « ai lại bán chính con mình bao giờ ».

Có người hỏi đề tài Origami khó nhất của ông là gì. Ông ta trả lời ngay : « con ve, tôi phải mất 23 năm ». Ông phân tích cơ thể và thần kinh hệ của con ve, sắp xếp thể này sắp xếp thể kia, vuốt bề này vuốt bề kia cho đến khi ông xếp được con ve trong mộng, đôi khi đang ngủ vội thức dậy để ghi chú một tiến triển mới. Ông nói : « Tôi có một hình ảnh hoàn hảo trong đầu và từ năm này qua năm khác tôi đã làm hàng trăm kiểu, nhưng chưa thỏa mãn ». Sau bao nhiêu lần, cuối cùng một hôm vào năm 1959, Yoshizawa nắn được con ve bằng mơ ước, thật hoàn hảo khi nó nằm trong lòng bàn tay, khiến cho người sáng

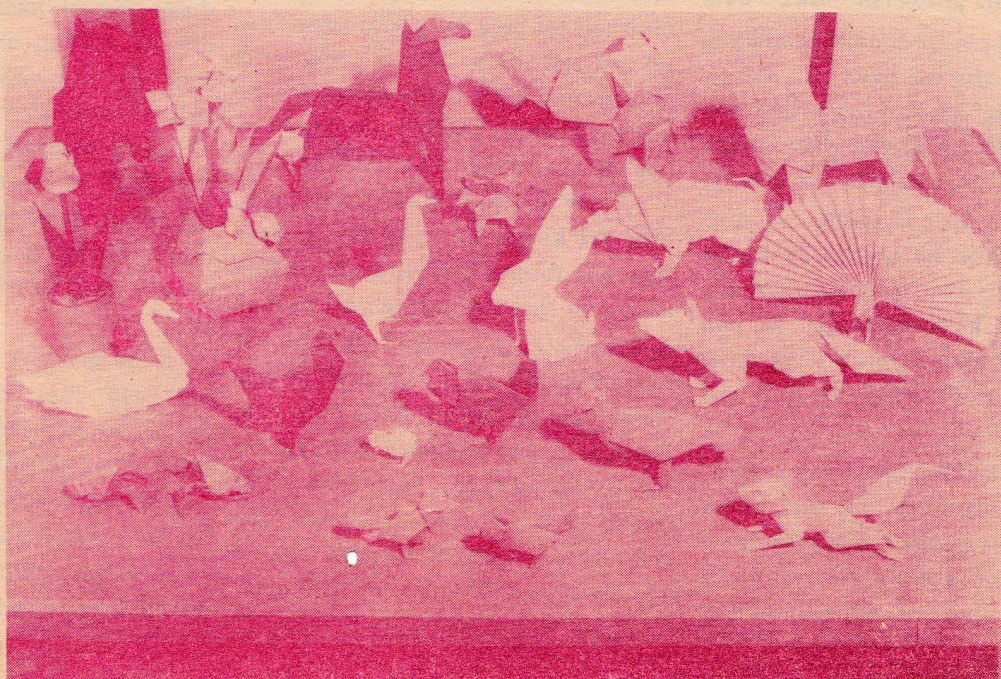
tạo ra nó cảm thấy « dường như ông ta đang nhìn thấy được lẽ huyền diệu của sự sống » và thật sự khi ông ta cho tôi xem bảo vật của ông, tôi nghĩ rằng đó phải là một con ve sống thật sự.

Về con ve này và những sản phẩm rất quý khác của ông, ông Yoshizawa-nhận xét như sau : « Tôi không cảm thấy là tôi đã thật sự sáng tạo ra những vật ấy. Tôi cảm thấy rằng Thượng Đế đã hướng dẫn tôi và chính tôi cũng ngạc nhiên trước những kết quả đạt được ».

Khi từ một miếng giấy hình chữ nhật xếp thành con cò hoặc con cóc nhảy đầu tiên, những người mới bắt đầu luôn luôn ngạc nhiên không cần phải có thiên tài đặc biệt gì, chỉ cần kiên nhẫn và quyết tâm, và mặc dù anh có thể dùng giấy và dụng cụ origami đặc biệt, nhưng bất cứ giấy gì chắc bền cũng dùng được. Ông Yoshizawa cho biết : « Trước khi khởi sự, anh phải biết tính chất của giấy ; giấy cũng có thớ như gỗ và khi mình xếp theo thớ thì dẻo hơn ».

Về sách dạy Origami chỉ riêng tại Hoa Kỳ đã có trên 20 cuốn xuất bản từ năm 1960, chỉ dẫn từ bước một, kèm theo những phù hiệu để hướng dẫn. Các phù hiệu đặc biệt rõ ràng và tinh xảo của ông Yoshizawa, gồm những đường, những gạch ngăn và những mũi tên, gấn dây, đã trở thành ngôn ngữ quốc tế về origami. Có hai phù hiệu căn bản : «thung lũng» là xếp về hướng gần mình và «núi» xếp về hướng xa mình. Những người mới tập xếp nên nhớ trước tiên thử xếp những gì đơn giản và cẩn thận tiến tới nghiên cứu đồ biểu các lần xếp của những vật đã được lựa chọn. Khi khả năng đã phát triển thì không gì ngăn cản

(xem tiếp trang 32)

CON BẠCH TUỘC

Nhắc tới bạch tuộc là người ta lại nghĩ tới những câu chuyện vô

cùng ghê rợn về con vật này, chẳng hạn vụ chiếc tàu hải quân Na-Uy chìm lìm ngoài khơi Đại tây dương vào năm 1752 có thể tóm lược như sau : «Thoạt tiên, các thủy thủ đều chứng kiến mặt biển dâng lên lạ lùng và trong lúc họ còn đang phân vân trước cảnh tượng đó, thì đột nhiên, một con bạch tuộc khổng lồ xuất hiện sát ngay bên cạnh khiến chiến hạm chòng chành nghiêng ngả. Nhiều người sững sờ đến chết đứng vì vòng tròn chiếc đầu của nó quá đồ sộ ngoài sức tưởng tượng, dễ thường phải dài tới nghìn rưỡi thước chứ không ít. Nó vươn những cánh tay vĩ đại ra ôm trọn cả con tàu vào giữa, đồng thời vặn gãy dễ dàng mấy cột buồm to lớn, chẳng khác gì chúng ta bẻ cành cây khô mục nát vậy. Cố gắng cách nào chẳng nữa, sau một hồi chống trả kịch liệt, ai nấy cũng đành chịu thua nên phải nhảy xuống biển tìm cách thoát thân, người nào chậm chân đều chết đuối theo con tàu khi bị quái vật chìm đắm đè bắt mồi».

Dù có thật hay không thì đây chỉ là trường hợp hãn hữu mà thôi, chứ ngày nay làm gì có con bạch tuộc nào dài quá mười mười lăm thước đâu.

Theo lời các tay săn bắt cá chuyên nghiệp hoặc thợ mò ngọc trai, thì cứ lâu lâu họ lại phải đương đầu với bạch tuộc. Vì bị nó bắt thần xò tới tấn công tới tấp, khi thấy «kẻ lạ mặt» tiến vào lãnh địa của mình, là vùng nhiều hang hốc âm u hay gần bờ đá che khuất bởi loài thủy thảo nơi đáy biển. Không kể cá mập, đây là con vật đáng sợ chuyên sinh sống dưới lòng đại dương tại hầu hết khắp nơi trên thế giới.

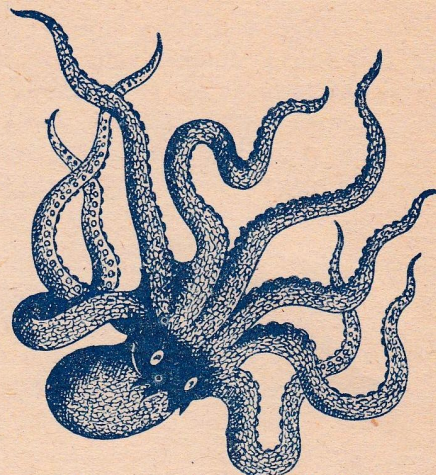
Thuộc loài động vật không xương, đầu bạch tuộc hình bầu dục, mềm xèo như túi vải, chứa đựng bộ óc và giác quan bên trong, do những nhụy nhụy mạc dày che chở, rồi mới tới các bắp

thịt bao bọc và cuối cùng được lớp da bao phủ. Phía trên, ngay tại phần lồi lên có hai mắt bé tí, cạnh cặp ống hình trụ rỗng lú ra chừng nửa tắc, dùng để thở và nhận biết mùi vị cũng như động cơ chính yếu đưa đẩy chúng đi. Tiếp đó là cổ nối liền với tám «cánh tay» to lớn giăng tỏa tứ phía như mạng nhện, dài chừng ba bốn thước mà mặt dưới trang bị hai hàng ống giác giúp bạch tuộc dùng làm phương tiện tìm kiếm và thu hút con mồi, cũng chuyển vận thức ăn vào miệng ở ngay chính giữa bên dưới qua lớp môi tròn chứa đựng hai chiếc răng nhọn cong cong như mỏ vẹt. Nhờ chiếc lưới với những gai sắc bén mọc lờm chờm như răng lược đưa đẩy, thức ăn bị răng và lớp gai này nghiền nát thành nhiều mảnh nhỏ trước khi chui vào cuống họng.

Muốn di chuyển đó đây, bạch tuộc hút nước vào ống hình trụ, vừa lọc lấy dưỡng khí để thở, qua hai lớp mang dây lông nhỏ, vừa tiếp nhận «nguyên liệu» tạo thành sức đẩy bằng cách bơm nước cho vọt ra ngoài cũng nhờ ống hình trụ ấy — lúc này có tác dụng như động cơ phản lực — khi co thắt các bắp thịt vòng quanh cổ.

Cần tiến về trước đuổi theo con mồi ư ? Để làm Bạch tuộc «quay» ống hình trụ lại phía sau. Nếu phải «rút lui» có trật tự, nó chỉ việc «đổi hướng» ống hình trụ là xong. Tốc độ xê dịch nhanh chậm tùy thuộc vào sự hoạt động của các bắp thịt cổ kể trên.

Thường thường gặp cơn nguy biến mà không hy vọng thắng, bạch tuộc nhả ra một thứ nước đen ngòm như mực làm mờ mắt cá voi, cá mập cá heo v.v... đoạn bỏ trốn vào các hang động tối thui. Quần quần mãi chẳng thấy gì, kẻ thù bạch tuộc hậm hực, tiếc rẻ một bữa ngon lành, chuồn thẳng. Thoát chết, bạch tuộc ở lì «trong nhà» im lặng rình mồi. Nó kiên nhẫn buông thả «cánh tay» đó đây dò dẫm. Bất cứ chú tôm, cua,

cá nhỏ, v.v... nào lơ ngơ đụng vào là bạch tuộc chộp liền.

Nó nê đầu vào đấy rồi, bạch tuộc bám chặt vào vách đá nghỉ ngơi, hoặc lẫn mò tìm kiếm sỏi đá khuôn vè chất thành từng đống trước cửa ngõ để phòng «quân trộm cướp, sát nhân» lũng bắt mình để ăn thịt.

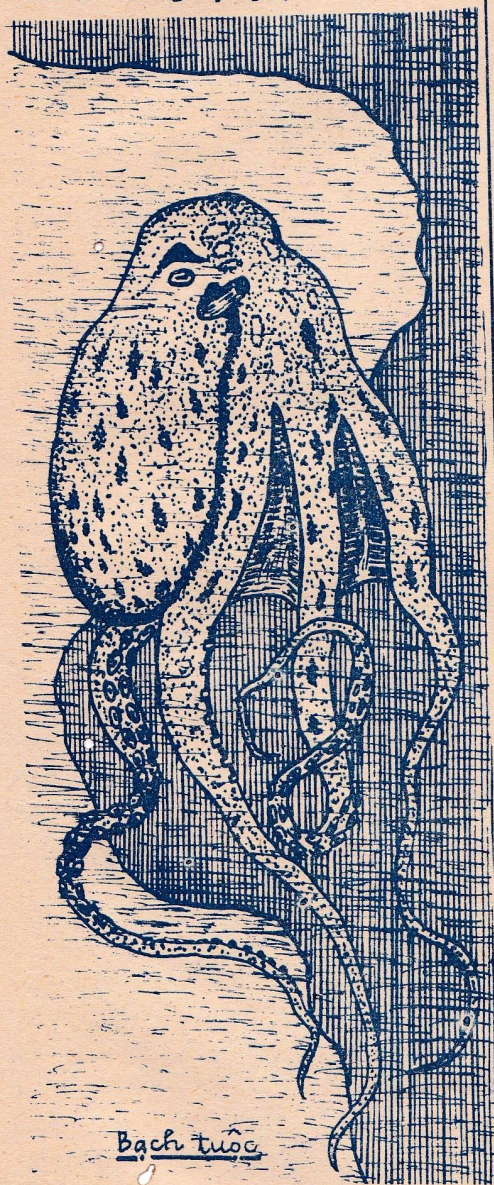
Vốn sống cô độc, bạch tuộc chỉ chờ tới mùa nhất định mới đến với nhau để gieo giống. Gặp con cái bạch tuộc đực dùng vòi «trao» chùm tinh dịch của mình gồm chừng năm, sáu quả thon thon dài dài tỏa ra như cánh hoa rất đẹp — cho con kia ấp ủ. Tùy loại, nhiều khi con đực chịu mất luôn cả cánh tay để cố đặt chùm tinh dịch ấy vào tận mồm con cái, vì chờ khoảng thời gian ngắn, một cánh tay khác sẽ mọc ra thay thế ngay.

Theo các khoa học gia, bạch tuộc được chia ra năm chục loại gồm đủ màu sắc : Xám, nâu, hồng xanh nhạt hay nâu xám. Nhưng lúc tức giận toàn thân chúng trở nên đỏ gay gắt, còn bình thường, màu sắc thay đổi tùy địa điểm trú ngụ. Thứ nhỏ nhất chừng vài tắc và con thật lớn với các «cánh tay» đo được mười mười lăm thước, nặng khoảng ba, bốn chục ki lô.

Điều nên biết là không phải bạch tuộc nào cũng dữ dằn cả đâu, vì chúng thường né tránh chúng ta, ngoại trừ một vài đặc biệt mà thôi. Gặp chúng, người ta phải cố lừa rờ; đập thật mạnh que hay gậy vào giữa hai mắt ngay chính phần yếu điểm che chở bộ óc mới hy vọng thoát thân.

Ở vùng Địa trung hải, miền đông và tây Thái bình dương, loại bạch tuộc nhỏ dùng làm thức ăn. Người ta câu hay chèo thuyền có treo ngọn đèn bên cạnh. Thấy ánh sáng, bạch tuộc ngoi lên liền bị đâm chết. Mực bạch tuộc được chế biến thành một thứ dầu trong kỹ nghệ bạc.

NGƯỜI BUỒN NHẤT

Con voi của gánh xiếc vừa mới chết. Người giữ voi buồn lắm, anh hề hỏi :

— Sao anh lại buồn, tôi tưởng anh đâu có yêu nó ?

— Đúng vậy, nhưng mà chính tôi lại là người phải đào mả chôn nó.

CUỘC THI SÁNG TÁC THƠ

Số thứ tự nhận được 29

TÌNH HỌC TRÒ

Là học trò với tình sách vở
Thắm hương nồng sách vở quen tay
Thời cắp sách hồn như rộng mở
Đón ngọc ngà về chốn thơ ngây

Mang áo trắng với tình bề bạn
Chung lối về thân ái đan tay
Thuở nao chim hót vui đường phố
Gió đùa thổi tà áo vờn bay

Và bao nhiêu... nào trường nào lớp
Bảng đen phấn trắng với thầy cô
Xin cho em chờ qua tuổi ngọc
Mãi thơ ngây vui tình học trò.

TÓC TIÊN

Số thứ tự nhận được 33

MỘNG TRỞ VỀ

Trong mộng bé em mong về như lá
Trên cây bàng già cỗi của mùa thu
Nơi sân trường giờ vắng ngút hoang

Lòng chiu xuống em nghe hồn than thở
vu

Em còn bé như một loài hoa nhỏ
Mắt xanh màu hay ngắm dáng trường xưa

Và bụi hoa hồng nhỏ em vẫn tra
Nơi trường cũ em muốn làm thơ tặng

Em sẽ về với cõi lòng mang nặng
Tay túi quần gót lẫm thả trên nhung
Giữa ngàn hoa với bướm nhac vang
lừng
Lòng sung sướng khi ngắm nhìn
trường cũ

Với hàng cây đổi màu đang ử rũ
Hốt hoảng em nhìn bóng của thời gian
Thầy lưng còng tuổi hạc được bình an

Tình thơ đại em muốn òa lên khóc

Buồn lướt nhẹ qua mau trên mái tóc
Em giật mình tỉnh giấc mộng ngày xưa

Với niềm vui đang nở tựa hoa dừa
Em tiếng tiếc trở mình về cõi thực

Bóng nhẹ hững, nhưng con tim rạo rức

Em muốn vùng bước đuổi mặc nguy nan

Ốc nghĩ xa mơ đến thuở nhàn an
Em tơ tưởng đắm chìm vào cơn mộng

Bàn tay che ngắm nhìn chân biển rộng
Em điên cuồng muốn rít gió gào rên
Phá tan đi thực tại ít ảm ảm
Mà tìm đến ngày xưa, ôi ! thần thánh.

KHIẾU QUỐC VIỆT

Số thứ tự nhận được 36

TRẮNG

Màu áo thơ ngây ươm đầy mộng mơ
Nhu hương gió thoảng, như mây lững lờ

Trong gió chiều lên tung bay tà áo
Hoa nắng chan hòa, áo đẹp như thơ

Màu trắng trinh nguyên của tuổi học trò

Dưới bờ vai nhỏ e ấp đơn sơ
Em đi trong nắng chiều tan giờ học,
Gió quyen vui đùa tà áo thơm tho

Màu áo yêu thương. Những kỷ niệm vàng

Của đời học sinh thắm thoát đương tan

Bây giờ em thấy vui đầy trong mắt
Ngà ngọc ươm hồng hồn nhiên dư vang

Em ước mơ gì rồi trong tương lai
Dù thời gian mau, dù lãng quên dài
Em còn giữ mãi áo thơm màu trắng
Áo lụa học trò ngát hương trên vai.

ĐẶNG LINH

Số thứ tự nhận được 39

TRẢ BÀI

« Nguyễn... văn... Cà Lơ... trả bài... »
Tim em đập mạnh mặt mày xanh xao
Tay lấy tập, chân bước mau
Lên trên bục gỗ trả bài « Công dân »
Gật đầu thầy bảo chuyên cần
Cho ngay tám điểm không ngần ngại
chi

Ôi chào ! tôi giỏi thế ni
Từ nay các bạn hết khi thảng lười.

NGUYỄN VĂN CÀ LƠ
BH : Nam Vi

ĐO PHƯƠNG KHANH phụ trách

THƠ . . .

NGƯỢC DÒNG

Phơ phất gió chao hoa ngả nghiêng
Rớt rơi sương quyện gió ngoài hiên
Chờ đợi nẻo thu mùa lá ngập
Thờ ơ sóng khê lác con thuyền
Thuyền con lác khê sóng ơ thờ
Ngập lá mùa thu nẻo đợi chờ
Hiên ngoài gió quyện sương rơi rớt
Nghiêng ngả hoa chao gió phất phơ.

(thơ thừa mười ba)

PHẠM TƯỜNG VÂN

Tam kỳ

HOA THƠM

— Một đời sống cao cả là gì ? Là
một lý tưởng trong tuổi xuân đã động
thực hiện trong tuổi già.

A. COMTE.

— Đời sống không phải là một
ngày lễ lạc, cũng không phải là một
ngày tang tóc: Đó là một ngày làm
việc.

VINET.

Đề yêu đời

Nhân dịp cuối năm dương lịch
chị bèn tự thưởng cho một năm
làm việc bằng một kỳ nghỉ...
không phép Chú N.T. thấy thế
mới đe dọa lung tung vân vân và
vân vân. Chị đang cảm thấy hơi
hơi e ngại, thì may thay tìm ngay
được cứu tinh là bài của Anh Sơn,
thấy hay ghê bèn đem trình diện
đề các em thưởng thức. Theo được
12 điều này thì thành bậc «hiền»
rồi đấy. Các em cố gắng nhé.

Chị Đ.P.K.

NHỮNG ĐIỀU NÊN LÀM

1— Tiết độ : Chớ ăn đến no
quá, chớ uống đến văng đầu.

2— Im lặng : Hãy nói những
cái gì có ích cho người khác và cho
mình. Không nên nói nhiều quá.

3— Thự tự : Mỗi vật phải có
một chỗ riêng và mỗi việc phải chiếm
1 thời giờ nhất định.

4— Cương quyết : Hãy quyết
định làm việc gì khi mình phải làm
và phải cương quyết mà thi hành
cái mình đã định.

5— Cần kiệm : Chỉ nên tiêu
tiền vào việc có ích cho người khác
và cho mình. Không nên hoang phí.

6— Làm việc : Đừng làm mất
thời giờ. Bao giờ cũng nên làm một
việc gì có ích.

7— Thật thà : Đừng nói dối.
Cần phải có những ý nghĩ tốt và
nghĩ sao nói vậy.

8— Công bằng : Đừng làm
hại ai. Hãy làm việc hay cho những
người chung quanh mình.

9— Điều độ : Hãy tránh những
cái gì quá độ, tránh sự giận dữ.

10— Sạch sẽ : Đừng chịu một
chút gì bẩn thỉu trên thân thể, trên
quần áo và trong nhà mình.

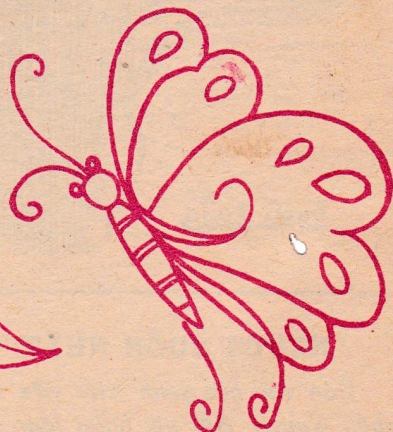
11— Nhũn nhặn : Đừng kiêu
ngạo. Hãy bắt chước nhà hiền triết
Socrate.

**12— Và chỉ nên tập tính
tốt thứ hai khi mình đã nắm
chắc trong tay tính tốt thứ
nhất.**

ANH SƠN

MẪU

THÊU

VƯỜN HỒNG * VƯỜN HỒNG * VƯỜN HỒNG * VƯỜN HỒNG * VƯỜN HỒNG

CHỊ ƠI!

● *Chị ơi! chị thử tham dự cuộc thi đặt lời ghi chú cho bức hình con bò ở số 67 coi?*

Hàm Hừ, Saigon

— Con bò than thở: «buồn quá, mù chữ nên không được đọc "Chị ơi!"»

● *Chị ơi! mơ mộng trong lớp có đáng tội không hở chị?*

— Sẽ được thưởng hột vịt muối ăn ngon lắm.

● *Chị ơi! Cây gì không lá, cá gì không xương?*

Nguyễn Mỹ Phước
Chương Thiện

— «Cây số (kilomét) không lá, cá cặp không xương» em ạ.

● *Chị ơi! Trên đầu chị có bao nhiêu sợi tóc vậy chị?*

H.H.H. Biên Hòa

— «Hàng hà-sa số»

● *Chị ơi! Chị bảo là chị hiền nhất, vậy ai dữ nhất hở chị?*

Giang

— Đinh Gô!

✱ *Chị ơi! Sao chị tếu thế hở chị?*

Ảo Ảnh

— «Hỏi chị vớ vẩn biết đâu chị trả lời...» (phóng tác của ban AVT)

● *Chị ơi! Đập chết muỗi có tội không?*

N.T.Đ Mỹ Tho

— Không đập tội nặng hơn.

● *Chị ơi! người ta nói rằng: Đi một ngày đàng, học một sàng khôn. Vậy sao em đi cả ngày đàng chẳng thấy sàng khôn, sàng khéo đâu cả mà chỉ thấy mệt ứ hơi?*

T.S
Thị Nghê

— Sàng khôn của em là: Phải đi xe lam, đừng đi bộ.

● *Chị ơi, em muốn mua 1 vài nụ hồng trong siêu thị hoa hồng thì em phải trả bằng gì hở chị?*

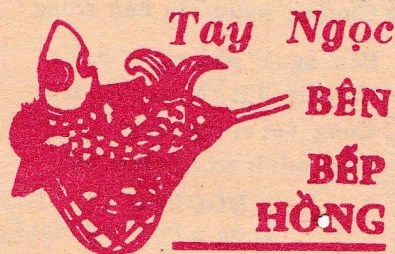
— Bằng xí quách chăng?

● *Chị ơi! Em ước sau này làm bác sĩ mà hiện nay mỗi khi đau, em ghét đi bác sĩ quá hà.*

Ngọc Xanh (T.V)

— Ghét của nào trời trao của ấy!

Thân mến
Chị MAI LOAN

Chè kho

Trong những ngày giỗ kỵ hay ngày rằm, ngày tết, ở nhà má thường nấu chè kho, thứ chè màu vàng được đề trong đĩa và cứng, ăn vào thấy đậu xanh quết mịn thật ngon. Nhưng không khó lắm đâu mấy bồ ơi, chỉ cần một chút khéo tay là xong rồi. Bây giờ thì chúng ta bắt đầu nhé!

1. Vật liệu:

- 200 gr đậu xanh loại tốt
- 100 gr đường trắng nhuyễn
- 1 gói vani
- 1 muỗng súp mè vàng
- nửa ly nước lã

2. Vật dụng cần thiết

- máy xay sinh tố hay chày, cối.

3. Cách làm:

Đậu xanh mua về mấy bồ đem ngâm vào nước lạnh độ 6 tiếng đồng hồ đủ để vỏ đậu tróc ra, xong hớt và nhặt kỹ những vỏ còn sót lại, chúng

ta phải nhặt thật kỹ vì vỏ đậu khi nấu lên sẽ thành màu đen, mất vẻ đẹp của đĩa chè đi.

Hạt đậu xanh sau khi ngâm sẽ nở và mềm, có màu vàng, mấy bồ cho vào máy xay sinh tố xay thật lâu cho đến khi nào hạt đậu thật nhuyễn (xay với nửa ly nước lã). Còn nếu nhà không có máy xay, mấy bồ chịu khó giã đậu bằng cối và chày, bằng cách này mấy bồ chỉ giã đậu không thôi, nước sẽ cho vào khi đậu thật nhuyễn rồi trộn đều. Phải xem chừng, nếu hỗn hợp loãng thì hông đấy, phí cả công đi. Xong, mấy bồ trút vào một cái nồi, bỏ đường vào quậy đều rồi bắc lên bếp, để lửa vừa. Khi nấu, mấy bồ nên lấy đũa khoảng luôn để chè khỏi bị dính ở đáy nồi. Tay phải khoảng một chiều và liên tục đến khi chè quánh lại, không quậy được nữa, mấy bồ tắt bếp rồi trộn va ni vào.

Chè sẽ được đổ ra đĩa có lòng sâu, nhưng chỉ nên lấy chè chỗ vàng, chỗ cháy nên bỏ.

Chờ chè nguội, mấy bồ sẽ rắc mè lên mặt chè. Cái khéo ở đây là mấy bồ rắc mè thành hình hoa, để khi cắt ra từng miếng, chè sẽ có hình một cánh hoa bằng mè.

Thân ái chúc mấy bồ thành công trên bếp hồng.

Thơ Thơ

bướm TRONG VƯỜN

MÙA SAO SÁNG

Chợt tiếng chuông chiều vui ngân
vang,
Bóng cây thông lặng đứng xếp hàng.
Hơi sương tỏa lạnh chân rộn rã,
Đưa bước con đường ôi thênh thang.

Một ánh sao đêm chiếu xuống trần,
Đêm vui nhân loại đón thiên ân,
Một mùa sao sáng đầy ơn chúa,
Cả một khung trời sương chưa tan.

Thánh ca cao vút giữa đêm thâu,
Lạnh lẽo chân chim đội phép màu.
Cho những ánh châu không cháy sáng,
Đêm thâu thôi thấy cảnh tương sầu,

Kìa đáng bé thơ đang cầu nguyện,
Này người hiền mẫu mắt đêm chiều,
Niềm tin vẫn sống trong tâm thiện,
Không gian mở rộng một tình yêu...

Và mỗi đông sang mỗi đợi chờ,
Chờ niềm rộng mở tuổi mộng mơ,
Mơ đông thật đẹp như ngà ngọc,
Như tuyết như sương đẹp tuổi thơ.

VŨ VĂN CHƯƠNG
(Trung học công lập Vũng Tàu)

bướm trong vườn • bướm trong vườn • bướm trong vườn

CHIẾC HANG ĐÁ ĐÊM NOEL

Đêm nay là NOEL
Rực rỡ muôn ánh đèn
Vội bao hang đá đẹp
Màu trắng và màu đen

Ồ này trong cái hang,
Bên trong đèn sáng choang
Chung quanh đầy hoa lá
Trông thật là huy hoàng

ĐỨC MẸ ngự bên trong
Cạnh bên chúa HẢI ĐỒNG
Cùng với đàn chiên trắng
Chuông ngựa tận bên trong

Bên ngoài phủ tuyết rơi
THIÊN THẦN bay lên trời
Cùng với vì sao sáng
Đắm mình trong chơi vơi

NGUYỄN TỰ TÂM
(Lớp 9A3 Trung Học Củ Chi)

NHẮN NHỦ

Ngồi viết tre tươm đầy mực tím
Hàng chữ run run trong mắt em tôi
Nắng sớm buổi mai nụ cười thắm
điềm
Bàn tay no tròn xinh xắn đôi môi.

Ráng học đi em những ngày tháng
nhỏ
Mẹ vẫn thương yêu em gái ngây thơ
Nét chữ đan thành tập tành trang
vở
Ráng học đi em tròn giấc ước mơ.

Trang giấy trinh nguyên thơm mùi
nắng mới
Em viết lên trên đẹp trọn chữ đầu
Những giòng mực tím đều trên nét
chữ
Kết nụ cười xanh trong ánh mắt nâu

Ngồi viết lá tre mộng đầy ý nguyện
Hãy viết lên câu ba mẹ ngọt ngào
Tình thương mọi người đậm đà
quyến luyện
Ấp trọn hương yêu tình mãi thêm
sâu.

NGUYỄN TRƯỜNG ANH

NGÀY BÉ BỎNG

Ngày xưa ấy khi em còn bé bỏng
Mẹ bế mẹ bông ru ca dao
Ồi vẫn êm ngọt đem bao mộng
Chắp cánh bay về ngọt mía lau

Nhà mình ấy, bên vườn bao cây trái
Sớm mai hồng em hái trái bưởi xinh
Cắn giữa răng thơm hương mùa thơ
dại

Ngọn lá cành cây đượm bao tình

Hoa bưởi trắng, như bàn tay mẹ
trắng

Che đời con thơ chưa vương muộn
phiên

Những buổi tối nằm êm trong chăn
ấm

Mẹ ngọt ngào kể kể chuyện thần
tiên

Em ngu ngơ lắm đời non nớt
Lá xanh ươm phủ cả tâm hồn
Ca dao mẹ ngọt như dòng suối mát
Chảy xuống đời êm ả bóng tình
thương

Ngày em lớn bắt đầu tô mực tím
Nét đầu tiên mẹ dạy tiếng quê hương
Sao sáng quá, soi mình trong mắt mẹ!
Tối học bài vườn bưởi ngát mùa
trắng

Bây giờ lớn, mẹ không còn ru nữa
Không cầm tay nắn lại nét vụng xưa
Trên tóc mẹ, bạc màu sương tuyết
rụng

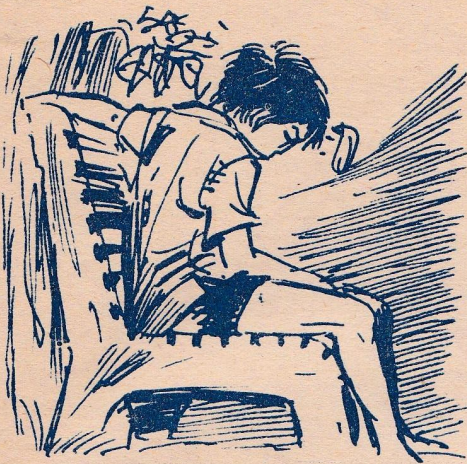
Mắt chứa sao xanh đã mờ bóng mưa
Bên vườn bưởi vẫn còn hoa bưởi
trắng
Mùa trăng xưa vẫn sáng những đêm
rằm

Nhưng con lỡ đánh rơi ngày thơ ấu
Làm sao tìm lại lối về thăm!...

VŨ THỊ CA DAO
(Hoa Tiên)

bướm trong vườn • bướm trong vườn • bướm trong vườn • bướm trong vườn

NOËL VÀ TUỔI TRẺ BẤT HẠNH

Thằng Quân giật mình tỉnh giấc khi chung quanh ồn ào tiếng người qua kẻ lại. Nó dựa mình trên ghế đá dụi mắt ngăn ngời nhìn chung quanh. Đã tối rồi ư! Nó mới vừa chợp mắt vào lúc xế chiều trên ghế đá công viên. Nó đã ngủ đề quên đi cơn đói ban chiều.

Cơn đói lại đến hành hạ nó, lần này nó cảm thấy mệt mỏi chán nản. Nhưng nó cũng gượng đứng dậy cầm lấy hộp đánh giầy lao đảo bước ra khỏi công viên.

Ồ! Sao đêm nay người ta đi đông quá vậy nhỉ? Đèn đường sáng rực cả con đường, người đi tấp nập như một ngày hội. Nó dừng chân nhìn con đường phố ngẫm nghĩ. À! Nó nhớ ra rồi. Đêm nay là đêm Noel. Thằng Sáu bạn đồng nghiệp của nó đã nói với nó hồi chiều: «Tối nay má tao dẫn tao đi nhà thờ đấy mày à! Đêm nay Noel vui lắm».

Thằng Sáu giờ này chắc đang sung sướng bên má nó lắm nhỉ! Quân nghĩ thế. Rồi nó lại nghĩ đến nó. Ôi chao! Sao mà đói lắm thế! Nó rảo bước về phía quán kem đang đông người ra vào đầu đường phố.

Tiếng nhạc giạt gân như muốn xé màng nhĩ Quân, khi nó vừa đẩy cửa bước vào quán. Ngọn đèn tím yếu ớt trên vách tiệm đủ soi cho nó thấy hàng cặp trai gái đang lạng ngời bên những chiếc bàn kê sát vách. Nó lễ thùng đánh giầy đi mời từng bàn một.

Tiếng nhạc và cơn đói làm mọi vật quay cuồng trước mắt nó. Nhưng đôi giầy được đánh bóng chỉ với sự quen thuộc của đôi tay nó.

Thằng Quân mệt mỏi bước ra khỏi quán kem. Tiền đánh giầy ban nãy đủ ồ bánh mì cho nó tối nay. Nó hấp tấp chạy lại quán bánh mì quen thuộc.

- Bán cho cháu một ổ đi bà Bảy?
- Có tiền hay ăn chịu đó cậu?
- Có mà bà... lệ đi đói bụng quá!
- Ăn mì không hay mì thịt?

Quân sờ lại túi tiền, ít quá.

- Thôi... mì không đi bà ơi!

Bà Bảy thương hại nhìn nó.

- Bữa nào mày cũng ăn mì không

vậy, lấy gì mà sống được. Thôi bữa nay thêm cho mày vài miếng thịt đó. Ăn Noel cho sướng.

Ừ nhỉ! Đêm nay Noel mà mình không làm nhiều đề có tiền ăn một bữa cho ngon miệng. Nó khoái nhất là được nếm mùi phở. Nó mang hoài sẽ được bước chân vào quán ăn, không phải đề đánh giầy như mọi ngày mà sẽ trịnh trọng kéo ghế, gọi bồi mang lên một tô phở thật ngon, thật nóng...

- Ê! Quân ơi.

Quân giật mình quay lại. A! Thằng Sinh. Ủa! Sao hôm nay nó mặc đồ mới thế nhỉ? Quân cảm thấy buồn bã: — Mày không đi đánh giầy nữa à!

— Đánh chớ! Tối nay tao đi nhà thờ với thím tao.

- Thím mày dâu rồi?

— Ở quán kem bên kia kia!

Rồi nó nói luôn:

— Thôi tao đi nhé! Bà thím tao đợi đấy.

Quân buồn bã, nó bước dọc hè phố nhìn bóng người qua lại. Nó nghĩ đến thằng Sinh, thằng Sáu. Hai đứa nó có bà con thật là sướng. Rồi bỗng nhiên Quân ao ước có một người thân. Người thím như thằng Sinh hay người mẹ như thằng Sáu. Nó cũng có mẹ đấy chứ, nhưng mẹ nó chết rồi. Mẹ nó chết vừa được hai năm, ba nó cũng bỏ đi mất.

Tiếng chuông chợt ngân nga đưa

Quân trở lại thực cảnh. Nó đang đứng trước ngôi nhà thờ. Ngôi nhà thờ trong đêm Noel lộng lẫy thật. Những ánh đèn chớp tắt chạy dọc theo mái nhà thật là đẹp, người ta đi dự lễ thật nhiều. Nó cũng có lần đi dự lễ, lâu rồi hồi má nó còn sống lận. Nó nhớ lại những đêm Noel má nó còn. Nó không phải gặm bánh mì với chút thịt bố thí của bà Bảy. Nó được ăn uống sung sướng và dẫn đi nhà thờ dâng hoàng. Được nhìn thỏa thích những hang đá nhân tạo, có chúa Giêsu, có mẹ Maria, thánh Jiuse... giữa những ánh đèn muôn màu tuyệt sắc.

Quân nghĩ đến thực tại của mình. Nó buồn bã đau xót. Nó muốn khóc vì nó cảm thấy nó bất hạnh vô cùng. Nó đã mất hết những gì quý báu nhất trong đời nó...

Quân ngược mắt nhìn bầu trời đêm tối. Đôi mắt ràn rụa, những vì sao lung lay...

DU-SINH

Lê-Văn-Hào

MỘT CẬU BÉ ĐỒ BẠN

— Tao đổ mày, làm thế nào mà có thể đánh rơi mà một cái ly đầy mà không làm rớt giọt nước nào ra ngoài.

— Làm sao mà làm vậy được!

— Được chứ, mày chỉ cần đồ rượu đầy ly.

— Làm sao cho nó uống thuốc được bây giờ!

THỦ CÔNG QUYỀN LỊCH ĐỀ BÀN

VIT MÒ (sưu tầm)

Sắp hết năm rồi, ngay từ bây giờ các em có thể bắt đầu làm 1 quyền lịch đề bàn để bày ở bàn học hay tặng bạn bè nhân dịp đầu năm 1973.

Sau đây là 2 kiểu lịch đề bàn giản dị mà các em có thể tự làm được, tuy giản dị nhưng nếu khéo tay và có sáng kiến tô điểm thêm thì kiểu lịch này cũng sẽ hấp dẫn lắm.

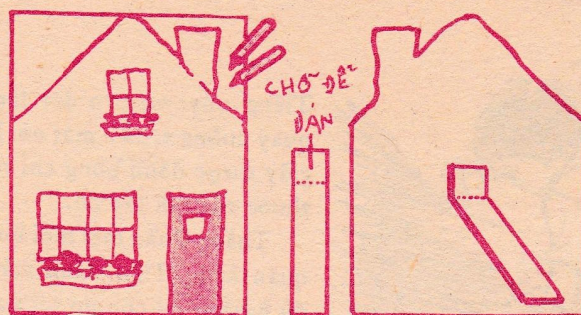
Cách làm :

Vẽ hình lên một miếng bìa dày, xong cẩn thận cắt theo hình vẽ (h 1) Dán phía sau lưng 1 dải bìa cứng để làm chân cho khung lịch có thể đứng được. (h. 2)

Còn kiểu lịch hình con voi thì các em vẽ hình con voi lên 1 miếng bìa cứng gấp đôi, nhớ là lưng con voi phải nằm dọc theo mép gấp. (h 3) Cắt hình con voi theo nét vẽ (nhớ đừng cắt chỗ lưng con voi) thế là ta đã có 1 con voi có thể đứng được rồi. (h. 4)

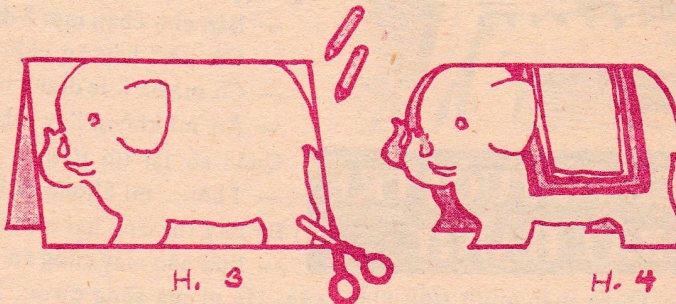
Bây giờ em chỉ còn phải ra hiệu sách mua tập lịch dán vào nữa là xong. (h. 5)

Mong các em thành công và có quyền lịch đề bàn đẹp.

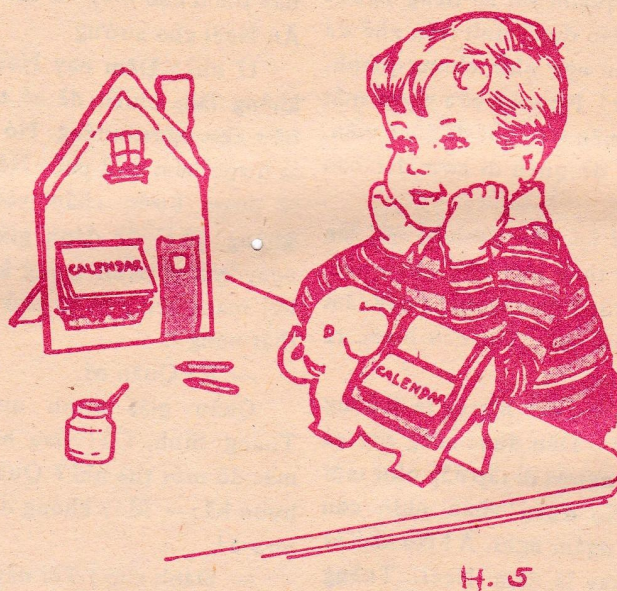
H. 1

H. 2

H. 3

H. 4

H. 5

NHỮNG LỚP HỌC DƯỚI ĐÁY BIỂN

Những học viên của một trường tại SWANAGE, trên bờ biển phía Nam Anh quốc, sẽ dự những lớp học tổ chức dưới đáy biển sâu khoảng từ 3 mét đến 8 mét.

Trước khi ghi tên vào các lớp này do Trường Khảo Cỗ dưới đáy biển tổ chức vào những dịp cuối tuần, học viên phải trải qua một cuộc huấn luyện về nghề lặn.

Vị giám đốc trường, Tiến Sĩ J.WACCHTET của viện Khảo Cỗ, thuộc trường Đại Học Luân Đôn,

dạy những bài học ở trên bảng đen trước khi các học viên lặn xuống nước để bắt đầu thọ giáo với ông về nghề nghiệp dưới đáy biển.

Phòng học chính của nhà trường nguyên là một chiếc xà lan cũ của quân đội bị đánh chìm để làm lớp học. Nó nằm sâu trên lòng cát ở đáy biển, mực nước sâu thay đổi tùy theo dòng thủy triều lên hay xuống.

Dưới đáy biển, chung quanh chỗ chiếc xà lan chìm, người ta thấy rải rác có những mảnh vụn của cổ vật, những tàn tích của thời đại xa xưa và những vật dụng có thể có một tầm quan trọng nào đó về phương diện

lịch sử nếu thực sự được khám phá ra. Đó là những chiếc lọ nhỏ, những chiếc nồi, chậu, những mảnh ngói hoặc mảnh vụn của 1 lò sưởi cũ kỹ toàn là những thứ, những vật có thể soi sáng trên cuộc sinh hoạt và những biến cố của thế hệ đã từng sống trước đây trên các bờ biển gần đây.

VÕ HỒNG NAM (Pétrus Ký)
(sưu tầm)

ĐOÁN THỬ

— Bốn chị em kia chỉ có mỗi một cây dù, làm cách nào để họ khỏi bị ướt?

— Chỉ ra ngoài khi trời không mưa.

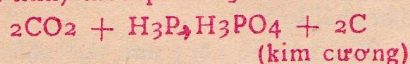
XUẤT XỨ CỦA KIM CƯƠNG

PHƯƠNG QUẾ

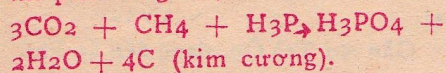
Tôi có đọc bài «Xuất xứ của kim cương» trong Thiếu Nhi số 53 của Bách Khoa sưu tầm. Trong một số sách Khoa học gần đây nói về xuất xứ của kim cương có điều hơi khác với bài trên. Tôi ghi lại đây cho các em so sánh và nếu cần, chúng ta đi tìm sự giải thích đúng nhất.

Tóm tắt «xuất xứ của kim cương» như sau :

Kim cương chẳng qua chỉ là than rỗng (carbone nguyên chất kết tinh). Theo lý thuyết thì kim cương xuất hiện dưới trình tự như sau : Thán khí (khí carbonic CO₂) gặp hơi phosphure hydro (H₃P) dưới áp suất cực mạnh (200.000 kilô trên mỗi phân vuông) và ở nhiệt độ cao (chừng 1.600° C) sẽ cho kim cương (carbone kết tinh) theo phương trình :

Nếu có khí mêtan CH₄ lẫn vào thì phản ứng là :

Theo trình tự đó, các nhà bác học giải thích sự thành lập kim cương xảy ra trong những miền băng giá cực lạnh trong đó có khí Carbonic (đã hóa lỏng) và khí phosphure hydro bị giam lại thành những bọt khí. Một tiếng sét đánh đập mạnh xuống tạo ra một áp suất lớn, nhiệt độ cao và sự nguội lạnh nhanh chóng (khi tiếng sét hết đi) đủ điều kiện cho sự thành lập của kim cương.

Những sách khoa học gần đây có cho biết sự hiểu biết của con người về xuất xứ của kim cương như sau :

● Kim cương là Carbon rỗng nhất. Vào năm 1894 một nhà bác học Pháp tên Henri Moissan cố gắng tạo một lý thuyết về sự thành lập của kim cương : Kim cương được cấu tạo khi Carbon thật rỗng được đặt trong điều kiện nhiệt độ cực cao và áp

suất rất lớn. Từ khi kim cương được tìm thấy ở các miệng núi lửa đã tắt người người ta cho đường như kim cương được cấu tạo khi Carbon bị bao bọc trong dung nham nóng chảy với một thành phần nào đó. Những sự thay đổi tạo ra sự sắp xếp các nguyên tử carbon trong nhiệt độ cao và áp suất lớn trong lòng núi lửa.

Sự giải thích trên bị bác bỏ khi các nhà khoa học đã thành công trong việc chế ra những hạt kim cương đầu tiên vào năm 1954. Viên kim cương nhân tạo lớn nhất trong số này đo được 1/16 inch (1 inch = 2cm 54). Chất có Carbon được ép trong một máy ép đặc biệt trong 16 giờ liền dưới nhiệt độ chừng 2.800°C và dưới áp suất 800.000 pounds trên mỗi inch vuông (1 pound = 453 g) hay ở áp suất cao hơn. Các viên kim cương nào có 85% Carbon và 15%

tro, nhưng qua các cuộc trắc nghiệm khó khăn về hóa học, bằng tia X chứng nhận rằng đó là những viên kim cương thật. Kim cương nhân tạo này có màu vàng và hiện nay giá nó mắc gấp đôi giá kim cương thiên nhiên. Tinh thể kim cương thiên nhiên kết tinh thành một khối vững chắc có 8 mặt mà mỗi mặt là một tam giác đều. Cũng có một số ít tinh thể là khối 48 mặt.

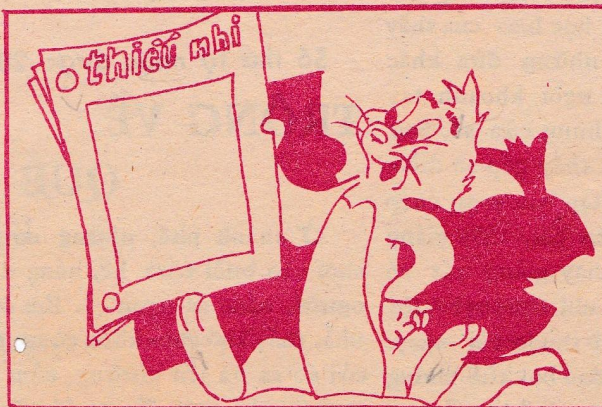
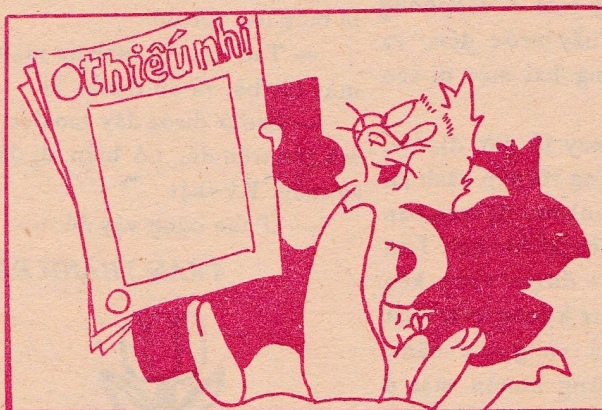
Đến đây chắc các em đã thấy những điểm khác nhau của hai tài liệu trong đó việc chế ra kim cương nhân tạo có một giá trị khoa học vững chắc, nó chứng tỏ các nhà khoa học đã biết rõ thành phần và cách cấu tạo của nó.

Muốn biết rõ hơn chắc chúng ta phải nhờ đến các nhà khoa học giải thích giùm.

TRANH BỐ 7 ĐIỂM KHÁC NHAU

Hai bức ảnh dưới đây có 7 điểm khác nhau. Các em tìm thử xem đó là những điểm nào?

(xem trả lời trang 23)

1. 0.0.0.0 70

CUỘC THI

SÁNG TÁC

VIẾT VỀ KỶ NIỆM HỌC TRÒ

Số thứ tự nhận được 279

MỖI BUỔI HỌC

Tôi vừa dứt xong cái cặp vào học bàn thì tiếng chuông vào học vang lên. Như thường lệ, tôi và Hùng vẫn nắm tay nhau đứng trên hàng đầu khi xếp hàng, vì tôi và Hùng vẫn được xếp vào hạng tí hon trong lớp.

Sau một hồi ồn ào lộn xộn, giành giựt chỗ đứng, không khí bỗng trở nên im bật khi thầy giáo ở văn phòng từ từ bước ra. Thầy bước đến, ra hiệu cho từng hàng hai một đi vào lớp.

Giờ đầu hôm nay là giờ địa lý, như thường lệ chúng tôi gấp sách lại để lên bàn rồi khoanh tay để trên bàn chờ thầy kêu tên lên khảo bài. Lần lượt từng tên một được thầy kêu lên trả bài có những khuôn mặt thật rạng rỡ khi đã trả xong «nợ nần», nhưng cũng có những khuôn mặt ủ rũ trở về với con zê rô cùng hàng chữ «Lười, không chịu học bài» của thầy trong tập. Tôi và những đứa khác đã trả bài rồi nên ngồi khoanh tay nhìn vờ vờ qua khung cửa sổ. Sau khi khảo bài xong, thầy gấp sổ điếm lại. Chúng tôi mở tập sửa soạn chép bài. Trước khi chép bài, thầy giảng qua về bài học. Thầy giảng rất rõ ràng, vì thế có khi chỉ chú ý nghe lời thầy giảng là có thể thuộc bài ngay. Giảng xong, thầy đọc bài cho chúng tôi chép.

Hết giờ địa lý, là giờ chính tả. Chúng tôi đã sửa soạn sẵn mỗi đứa một tờ giấy đôi. Bài chính tả hôm nay có vẻ dài, đến ba trang hơn ba trang. Tôi viết đến mỗi cả tay. Viết xong, tôi dò lại rồi trao đổi với đứa khác để bắt lỗi cho nhau. Như thường lệ, chúng tôi lấy bút chì và sách ra dò từng chữ một, không sót một lỗi nào.

Bắt lỗi xong, chúng tôi đã góp bài lên cho thầy chấm điếm. Tôi ngồi khoanh tay nhìn ra cửa sổ, sân trường giờ này thật vắng vẻ, một đàn chim sẽ bạo dạn bay xuống đậu dưới sân trường, mò những hạt cát một hồi rồi bay vù cả đàn lên cây Phượng. Bên quán chị Tư đang sửa soạn hàng bán cho học sinh vào giờ ra chơi.

Đang mơ màng nhìn sân trường, bỗng Trung thẳng bạn ngồi bên tôi vỗ vai tôi một cái làm tôi hết hồn. Tôi quay lại hỏi :

— Cái gì mà đập tao đau thế ?

— Gì mà đau, yếu thế. Mày học bài Vạn vật chưa, tí nữa chắc chắn là mày lên rồi đó.

— Tao học rồi, nhưng mà tao với mày lấy bài ra dò trước đi.

— Sao ở dưới đây tao đọc lâu lâu mà lên trên đó, nó biến đi đâu mất ấy mày. Kỳ thật.

— Ừ tao cũng vậy đó

TRẦN THÀNH ĐẠT

Số thứ tự nhận được 281

TRÔNG VỀ

QUÊ MẸ

Ở thành phố, những cơn nắng chói vào buổi trưa hè, nắng xám da người, nắng se ngọn cỏ. Em ở trong nhà, thấy khó chịu khôn cùng, em vội cởi áo ra và lên giường nằm và lấy quạt ra cho mát. Trong khi ấy óc em

đang suy nghĩ về quê mẹ ở dưới Trà Ôn. Những chuyện về quê mẹ đều hiện lên trí não :

Dịp nghỉ hè vừa qua, em xin phép cậu em cho về thăm cha mẹ ở dưới Trà Ôn. Vì được nghỉ hè ba tháng nên cậu em bằng lòng.

Hôm đó, trong lớp học em nôn nao làm sao cho chóng về nhà để xếp lại quần áo để đi về dưới Trà Ôn, vì không biết mua gì về cho ông nội, bà nội, cha, mẹ, và các em trong nhà, nên mua đồ xong, liền xuống bến đò, lựa ngay chiếc tàu thật to, trên mũi có đề : 1 giờ chạy Trà Ôn. Chiếc tàu đó có hiệu là : Kim Huê chạy rất nhanh.

Tàu vừa rời bến là em trông thấy sông Hậu Giang màu hơi đỏ, tàu máy lướt sóng đi phẳng phất trên mặt nước và thêm vào gió hiu hiu thổi hòa với tiếng sóng vỗ, em muốn chóng tới nhà ngay.

Dòng sông này thật to, sâu và nhiều tôm, cá rất thuận lợi cho người dân chài lưới.

Hai bên bờ, ôi ! um tùm những cây xanh to nhỏ lẫn lộn mọc tứ phía và những cây dừa xanh tươi cao vọi vọi.

Gần tới Trà Ôn, đang đến ấp Phú Đông, nhìn từ xa, những căn nhà ngói khang trang, cao ráo, từ từ hiện lên trong ánh mắt em cùng với những chiếc ghe thuyền xuôi ngược. Nếu ngoài Bắc phần có con sông Nhị Hà cuộn cuộn sóng. Miền Trung có dòng Hương Giang nước lững lờ trôi, thì Nam phần có con sông Cửu long, rộng mênh mông tưới biết bao phù sa lên ruộng và tàu chạy ngang qua một ngôi chùa có tên là : Chùa phước Hậu, em trông thấy ngay một tượng phật Bà Quan Âm tay đang cầm bình hoa, được đúc bằng đá, đứng thẳng, xung quanh những cây, cỏ, hoa lá bao bọc.

Độ hai mươi phút sau là tàu cập bến, em vội bước lên bờ. Nhìn những cảnh vật chung quanh, em thấy hình như có gì thay đổi, cũng những nhà ngói, nhà lầu hai tầng, những cảnh nhà

quen ấy, em đã đi lại nhiều lần, nhưng hôm nay em thấy nó xa lạ hẳn đi. Vừa đi vừa nghĩ em đến quán má em bán mà không hay. Bỗng một tiếng quen thuộc ngày nào của má em vang lên.

— Tư, con mới về hả ?

— Dạ thưa má, con mới về ! Nói xong em liền về nhà cất quần áo xong rồi tính đi ra quán bán tiếp má em, nhưng em vừa ra tới cửa thì gặp ngay ông nội và ba em đang rửa máy quay cà phê, thì liền kêu :

— Ông nội, bà nội và ba. Con mới về.

Ông nội em liền ngừng đầu dậy nói :

— Cháu về có mua đồ cho nội gì không ? em vội trả lời : — Thưa ông nội, có ạ !

Bà nội em, đang trong bếp liền nói : — Thôi cháu ra quán ăn đồ đi. Em liền đi ra, má em liền hỏi :

— Bà ngoại ở trên mạnh giỏi hả con ?

— Thưa má, Bà ngoại vẫn mạnh khỏe và hỏi thăm gia đình đều được mạnh khỏe, chừng nào ở không thì lên đây chơi.

Bỗng chiều hôm đó, lúc đó hoàng hôn còn tranh bóng. Bác mặt trời đỏ hoe, tròn xoe, cố gắng ném ra những tia nắng yếu ớt, cuối cùng rồi khuất hẳn dưới chân trời. Lúc đó, ăn cơm xong, em liền xin phép cha mẹ cho em lại nhà thằng bạn thăm nó. Gặp lại nhau, bạn em mừng rỡ vô cùng. Bạn em liền hỏi :

— Ê, Tư mấy về hồi nào vậy ?

— Tao mới về hồi trưa. Nó liền rủ em vào sân trường Khải Trí đánh banh, nhìn trường cũ mà lòng em bồi hồi xúc động. Em vừa đến cổng là gặp ngay các bạn đang chơi bóng rổ, tụi nó la lên :

— Tư, vô chơi mấy, lúc này tụi tao mong mấy về để cùng tụi tao thao luyện bóng rổ cho thuần thục.

Chơi xong, Bạn em rủ em vào cánh đồng vắng vẻ, rộng bao la, vô bờ bến, những luống ruộng nào cũng mới xẻ. Những cây mạ xanh rờn, hòa với gió thổi, những cánh cây, lúa lắc

lư theo chiều gió. Và tưởng nhớ đến bác nông phu và con trâu vô cùng vất vả mới kiếm được từng bát cơm chén gạo và đem bán ra thành thị. Những bát cơm đầy thơm tho và đầy những chất bổ dưỡng cho cơ thể chúng ta. Bỗng những tiếng ếch nhái kêu lên, cắt đứt sự tư tưởng của em, nhìn vào bờ ruộng, thấy những túp lều, lập loè những ánh lửa, gió chiều se se lạnh, vài chiếc lá lìa cành bay tán mạn trên không trung. Em và nó, hai đứa sánh bước, nói chuyện học hành cho nhau nghe, mãi mãi nói chuyện, đã đến nhà nó rồi, nó liền từ giã đề nó vào nhà, em cũng bước về nhà.

Dưới nhà em, hay có tật, mới tám giờ rưỡi, đã lên giường ngủ liền.

Độ năm, sáu giờ sáng, nội em, thức dậy đi pha nước để đem ra chợ bán. Nằm trong mùng, em nghe từng đàn vạc ăn đêm, tiếng kêu của đàn vạc vọng về trong đêm vắng cùng với tiếng gà gáy báo với mọi người rằng, bây giờ gần bình minh rồi.

Em liền bước xuống, mở cửa sổ ra xem : Ở cuối chân trời, những cụm mây hồng vắt ngang nền trời xanh lơ và đang bay đi để nhường lại cho những tia nắng vàng hình nan quạt : mặt trời mọc.

Và thời gian như dòng nước trôi đi không bao giờ trở lại, bây giờ đến ngày tựu trường.

Bây giờ em đã ở trên đây, lâu lâu nghĩ đến quê mẹ, em thấy nhớ những người thân yêu cùng những thằng bạn mến yêu. Em mong rằng ngày nào đó có dịp nghỉ lễ thì thế nào cũng về thăm người thân cùng những người bạn mến yêu dưới quê mẹ.

DƯƠNG BÉ TƯ

Trả lời Ô CHỮ

GIẢI ĐÁP TRANH ĐỐ 7 ĐIỂM KHÁC NHAU

- 1— Tờ báo nhỏ lại
- 2— Đôi mắt liếc cao hơn
- 3— Thiếu mất một ngón ở chân phải
- 4— Tai dài hơn
- 5— Rìa của bác mèo dài ra
- 6— Chân mày rậm
- 7— Cánh tay trái bé hơn.

UYÊN THỤY PHƯƠNG

LẠI THÊM MỘT NỖ LỰC CỦA TÒA SOẠN :

THIẾU NHI ĐANG SỬA SOẠN CẢI TIẾN ĐỢT MỚI KỂ TỪ SỐ 71

Đề đáp ứng nhu cầu tiền bộ không ngừng và lòng tin cậy của độc giả bốn phương

CÁC EM NHỚ ĐÓN CÔI

TÍ XIU ĐẠI THẦN LỰC ĐÃ CHẤM DỨT — KỂ TỪ SỐ TỚI :

TIN TIN TÁI XUẤT GIANG HỒ

trong cuộc phiêu lưu mạo hiểm mới nhất :

ĐẶC VỤ THÂN ĐÁ

HÀO HÙNG □ VUI NHỘN □ CÁC EM NHỚ ĐÓN CÔI

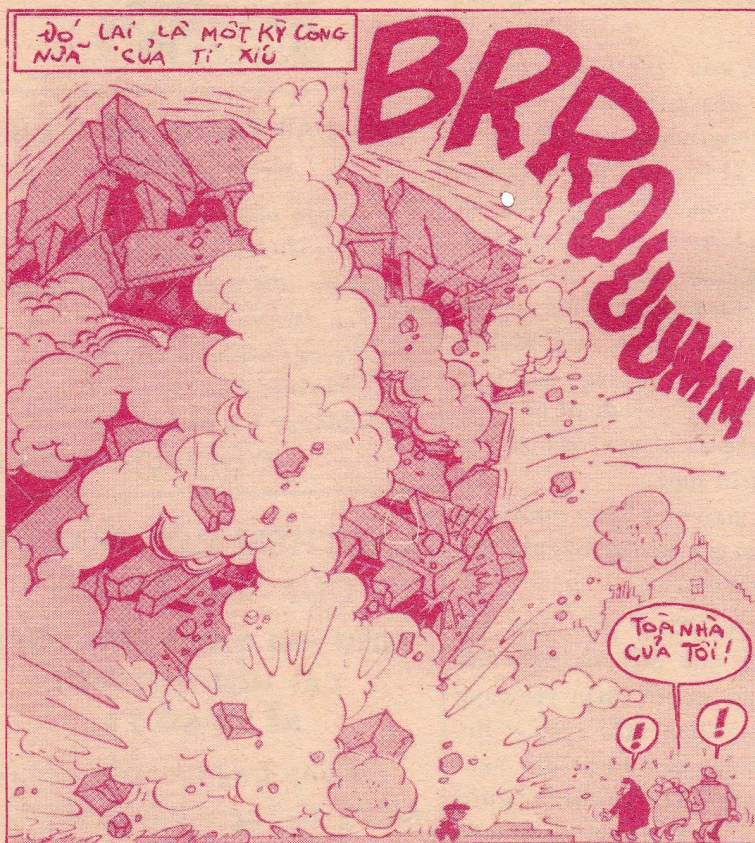
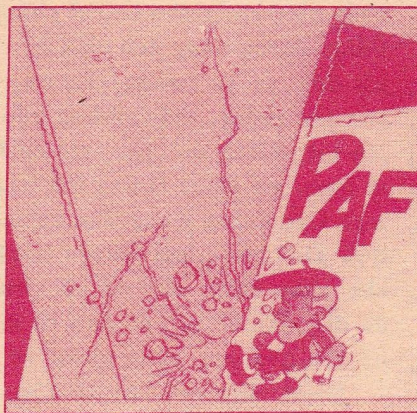

TI' XIU ĐẠI THẦN LỰC

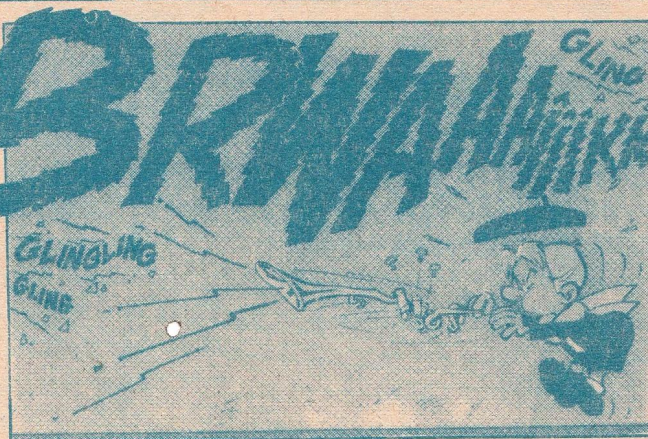
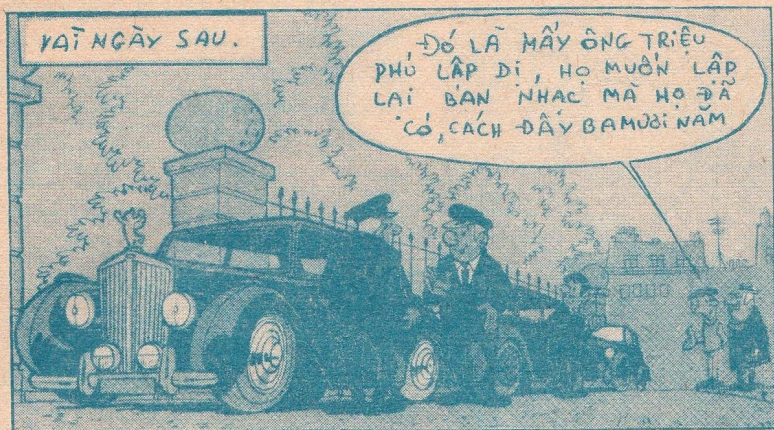
với bức văn tự kỳ khôi

TRANH của PEYO và WALTHERY

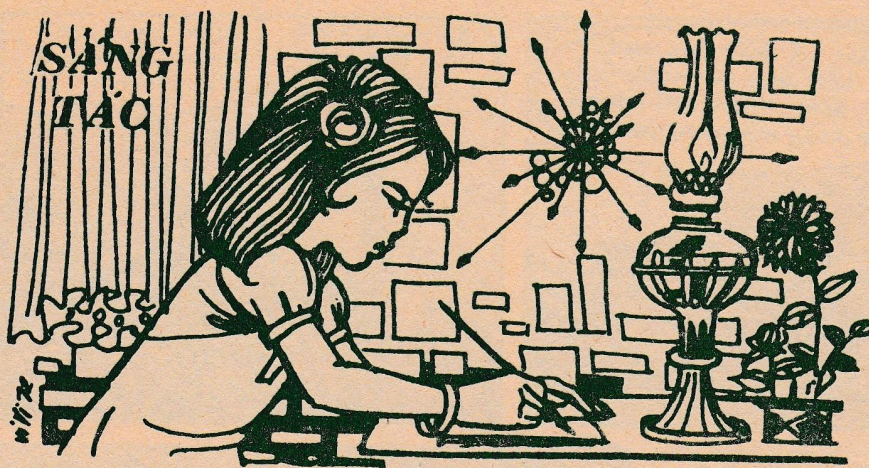
CHU QUÂN chuyển ngữ

CHỜ ĐỢI

Đêm đã khuya mà bé vẫn thao thức không ngủ được. Bé đợi ông già Noel đấy, sao lâu quá mà ông ấy chưa xuống nhỉ ?

Hay ông quên ? Bé chợt sợ hãi. Ừ nhỉ, có lẽ ông quên thật đấy. Hay ông ghét bé ? Nhưng bé có làm gì đâu bé ngoan này, hiền này, học giỏi này, tháng này bé đứng nhất cơ đấy, lát ông đến phải khoe ông tấm bằng danh dự mới được. Thôi đúng rồi, bé phạm một tội, tội này nặng ghê lắm, không thể dung thứ được là bé hay nhõng nhẽo hay nhè và hay giận. Có lẽ ông biết nên ông không cho quà bé. Ốc bé chợt lóe lên một tia hy vọng. Chắc ông không biết đâu, ông ở tít trên trời làm sao mà biết được. Và lại mẹ bảo đứa nào ngoan và học giỏi là ông cho quà, chứ ông đâu có bắt buộc không được nhõng nhẽo, nhè và giận hờn đâu. Nhưng dù sao bây giờ bé cũng lớn rồi kia mà, bé sẽ cố gắng bỏ những tật đó, cho ông già Noel thương bé hơn, cho mẹ đỡ bức mình cho con bé LyLy khỏi phải tốn tiền mua xi mui dụ bé chơi lại với bé ấy Ừ ! Bé sẽ cố gắng, cố gắng thật nhiều.

Tiếng cửa va mạnh vào thành tường làm bé giật mình thức giấc. Bé nhảy phóc xuống giường chạy vội đến chỗ bé để giày hôm qua. A ! ông già Noel cho bé quà rồi. Một gói giấy

to ơi là to chẳng biết đựng gì trong ấy. Bé hồi hộp, mở sợi nơ hồng ra, lần giấy thứ nhất, thứ hai, bé nín thở và lần giấy thứ ba từ từ mở rộng.

— A ! Báo Thiếu Nhi.

Bé mừng rỡ rú lên, sáu bộ báo Thiếu Nhi sắc sỡ đủ màu chồng lên nhau thật đẹp. Bé mở tờ thứ nhất, một phong thơ rớt ra, thơ của ông già Noel đấy, trong thơ chỉ vồn vện mấy giòng :

« Bé yêu dấu ! Con hãy đọc báo Thiếu Nhi đề thương yêu cha mẹ hơn, dịu dàng với bạn bè hơn. Con hãy đọc đề trở nên người hữu dụng hơn, đề chứng minh sự có mặt của con trong cuộc sống».

Bé cảm động áp lá thơ lên ngực. Vâng ! Con xin hứa với ông già Noel là con sẽ đọc báo Thiếu Nhi cho đến muôn đời, muôn đời...

LÊ THỊ KIM THU
(Nha Trang)

TRONG ĐÊM GIÁNG SINH

Hắn cúi đầu lầm lũi bước đi trong bóng tối, thận trọng từng bước. Có tiếng động, hắn đứng lại. «Ồ ! mấy chú chuột con» hắn lầm bầm. Một chiếc xe tuần tiểu vụt qua, một chú chuột con chậm chạp bẹp dí dưới mặt đường, hắn mỉm cười ngồi xuống thêm một ngôi nhà, ngả lưng vào tường với dáng điệu mệt mỏi.

Hắn chính là Năm Cụt. Đêm nay hắn tỉnh làm vỡ to khi mọi người đi lễ nửa đêm vì đêm nay là Sinh nhật. Một lúc, hắn rút thuốc ra hút, hắn không hề buồn ngủ vì ban đêm là lúc hắn làm việc. Hắn làm công việc này 8 năm rồi không bao giờ hắn nghỉ tới lúc việc làm của hắn sẽ bị bại lộ. Hắn thở dài, đưa bàn tay ra dưới ánh sáng vàng vọt của ngọn đèn đường trước mặt, ngón tay cụt gần hết hiện ra rõ rệt, những vết sẹo nhẵn nhúm, chứng tỏ một cuộc sống đã từng vào tù ra khám.

Bỗng một hồi chuông giáo đường vang lên. Hắn đứng lên lần vào một con hẻm yên lòng chờ đợi. Hồi chuông vẫn vang lên đều đặn, thấp thoáng ngoài đường đã có người đi lễ, ánh điện hắt xuống chiếu rõ từng khuôn mặt rạng rỡ niềm tin. Người đi lễ một ngày một đông rồi vắng hẳn. Hắn dứt tay vào túi, tiến đến một ngôi biệt thự mà hắn dò dẫm ban chiều, ngôi biệt thự chìm trong bóng tối. Hắn mở cồng, lách mình vào trong, như đã rõ đường lối hắn đi thẳng ra cửa sau vận chốt cửa. Hắn khép cửa lại sau khi lách mình vào : Đó là phòng ngủ quần áo vứt bừa bộn trên giường. Hắn bỗng nghe có tiếng thì thầm : Một cậu bé đang quì bên hang đá hòa mình với bản thánh ca cao vút. Hắn bình tĩnh bước vào nhà trong ; nện mạnh gót giày. Cậu bé quay lại không chút sợ sệt, hắn tiến lại bàn ăn trên đó bày sẵn đủ thức ăn cho một đêm Sinh nhật rồi ngược mắt nhìn cậu bé ; cậu bé chợt hiểu, vồn vã :

— Ông ! có lẽ ông đói lắm rồi đó, ông ngồi đây để tôi đi lấy dao xẻ thịt, cắt bánh ông ăn nghe, à ông uống một ly rượu cho ấm nhé !

Hắn rút dao ra :

— Khỏi cần, có dao rồi, tao không rảnh lên...

— Thế thì hay quá, chắc dao ông phải sắc lắm nhỉ.

Hắn gằn giọng :

— Phải, không sắc nó cũng có thể xin mày tí huyết, nếu cần đó bé con.

Cậu bé bình tĩnh sau một phút hoảng hốt :

— Ghê nhỉ, ông làm tôi sợ đó. À, mà ông ăn đi chứ rồi còn ra xem hang đá của tôi nữa...

Hắn im lặng, cầm cúi ăn, cậu bé trở lại hang đá mân mê những bức tượng xinh xắn. Một lúc hắn đứng lên đi lại phía sau lưng cậu bé, cậu bé không quay lại :

— Ông ăn xong rồi à, ông...ông gì nhỉ ?

— Tên tôi ? Ồ, tên tôi là Năm — hắn đưa bàn tay ra cho cậu bé xem — Năm cụt, vì ngón tay này.

— Ông Năm, ông no chưa ?

— Rồi, cảm ơn cậu...

— Tôi tên Vũ.

Hắn ngồi xuống bên cậu bé, một tay đặt lên vai cậu :

— Cậu Vũ, cậu ở nhà có một mình ?

Vũ nhìn hắn như dò xét

— Vâng, một mình Ba má tôi đi lễ hết rồi, đêm nay đêm là Giáng Sinh ông không biết sao :

Hắn lúng túng :

— Ờ... có chứ. Tôi ở xa mới tới bạn của ba má cậu tới thăm ông bà nhưng ông bà đi lễ rồi, tiếc nhỉ.

— Không sao, ba má tôi cũng sắp về, ông ở đây chơi với tôi nhé. Chờ ba má tôi về rồi ăn Sinh Nhật ở đây luôn nhé.

Cậu bé trở lại bàn ăn thu dọn, Năm cụt ngồi xuống chỗ cậu bé vừa ngồi, nhìn chăm chăm vào hang đá, mặt hắn rạng rỡ hẳn lên, bỗng có tiếng cậu bé Vũ :

— Ông Năm ơi ! Ông có con dao đẹp nhỉ, tôi chả thấy ai có bao giờ.

Hắn giật mình chạy lại giành con dao trên tay Vũ :

— Ờ... ! Của một người tặng tôi hồi ông ta đi ngoại quốc về.

Mắt không rời con dao trên tay hắn, Vũ tỏ vẻ thèm thuồng :

— Ông có bạn đi tận ngoại quốc, sướng nhỉ.

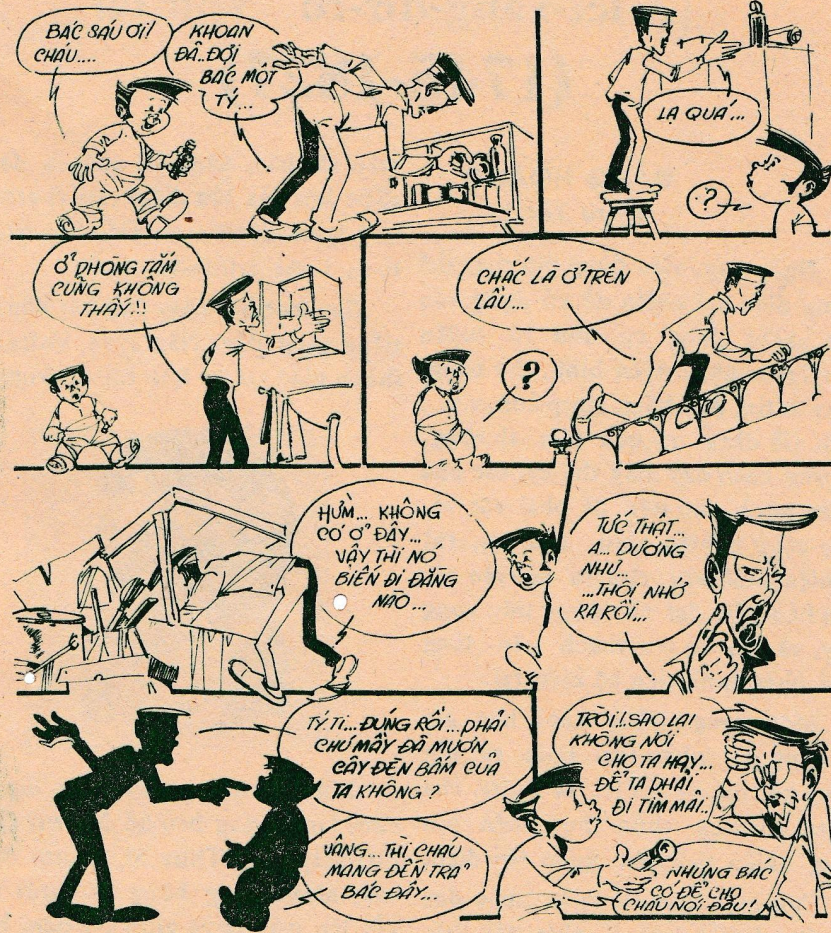
Hắn im lặng đút dao vào túi, trở lại lên hang đá. Đầu đây có tiếng chuông rồi tiếng hát ngân cao. Hắn

QUA ÔNG KÍNH BÁC SAU RÂU

Tranh vui trọn kỳ của NGUYỄN TÀI

đứng dậy trở lại chỗ cậu bé, đặt tay lên vai cậu :

— Vũ, thôi tôi đi nhé, cảm ơn cậu đã cho tôi một đêm Giáng Sinh đầy hy vọng.

— Ông không ở lại chờ ba má tôi ?

— Thôi, lần khác nhé, nhờ Vũ nói với ba má có Năm Cụt đói quá đến ăn nhờ một bữa, tôi đi đây !

Hắn bước lần ra cửa, đưa tay kéo chốt, bỗng hắn ngừng lại quay vào đặt con dao vào tay cậu bé Vũ.

— Tôi tặng cậu con dao này đó, giữ lấy nhé cậu Vũ.

Vũ trả lại :

— Quà của bạn ông tặng, tôi không dám lấy đâu.

Hắn sắp sửa bước đi, nỡ một nụ

— Quà của bạn tôi, nhưng tôi tặng Vũ để ghi nhớ ngày Giáng Sinh này của tôi với cậu, không được sao. Muộn rồi, tôi đi nhé.

Cậu bé ngỡ ngàng im lặng, nhìn theo bóng người đàn ông khuất dần sau cánh cửa, Rồi tiến vào hang đá, đặt con dao của Năm cụt lên hang đá cậu bé quì xuống...

Ngoài đường vắng bóng người, lễ chưa xong. Tiếng chuông vang lên rõ ràng như mời gọi, thúc dục hắn suy nghĩ một phút, rồi tiến về phía có tiếng chuông, lần này hắn đi ra giữa đường, ánh điện hắt xuống trông mặt hắn rạng rỡ vô cùng.

N.T.S

(Trung Học Thánh Tâm, HNBH)

BA' TƯỚC ALESSANDRO VOLTA

(A-lét-xăng-đờ-rô Vôn-ta)
(1745-1827)

ĐẶNG HOÀNG
(Sưu Tầm)

Ngày nay, việc dùng pin thay thế dòng điện hai chiều để sử dụng vào rất nhiều dụng cụ như vô tuyến truyền thanh, truyền hình, thu băng, truyền tin, đèn bấm, chụp ảnh, v.v... thật dễ dàng và quá tầm thường, nhưng cách đây mấy thế kỷ, các nhà phát minh đầu tiên đã phải vất vả, dày công nghiên cứu, tìm tòi, thí nghiệm mãi mới tìm ra nguyên tắc căn bản hầu đạt cho được ước vọng này, và nhờ đó trở thành nền tảng mọi phát minh tiến bộ hiện tại.

Một trong những khoa học gia có công với nhân loại nhất, rất nổi tiếng hồi thế kỷ XVIII là Volta, cha đẻ ra phương thức thực hiện pin dùng nhiều thứ liên quan tới điện.

Con một thầy tu xuất, chào đời tại Comô (Cô-mô) ở phía tây bắc nước Ý ngày 18-2-1745 với tên thật là Alessomdro Giuseppe Antonio Anastasio Volta (A-lét-xăng-đờ-rô Gi-u-sép-pê An-tô-mi-ô A-nát-ta-di-ô Vôn-ta), thuở nhỏ, ông được nhiều vị giáo sĩ trong vòng họ hàng quyến thuộc khai tâm và hướng dẫn học hành. Lớn lên, Volta ra ngoài thụ huấn tại trường hoàng gia dành cho quý tộc ngày tỉnh nhà.

Vốn thông minh, đỉnh ngộ lại rất ham thích và chịu khó tìm hiểu, Volta tự thực hiện cho kỳ được bất cứ điều gì đã thu thập trong lớp về môn vật lý thường làm ông say mê. Do ở tinh thần cầu tiến như vậy, năm 1769, lúc mới hai mươi bốn tuổi, ông đã viết nhiều bài khảo cứu thật giá trị liên quan tới điện học đăng

trên các báo, đáng kể nhất là đề tài «Sức hút của lửa điện» (De vi attractiva ignis electrici = Đề-vi át-tờ-rắc-ti-xa i-nhi ê-lếch-tờ-ri-xi).

Sau loạt báo này, ông bắt đầu nổi tiếng vang dậy. Năm 1774, Volta trở thành giáo sư lý hóa tại trường cũ.

Mùa hè năm 1776, nhân dịp đi chơi lang thang bên hồ Maggiore (Majơ) giáp với Thụy Sĩ, Volta đề ý thấy nhiều bong bóng từ dưới đáy nổi lên mặt nước giữa các đám bèo, tò mò, ông dùng ống nghiệm hứng lấy tất cả, đem về thử phân tích, khảo sát chơi cho vui. Nào ngờ, do sự tình cờ ấy, Volta khám phá ra một loại khí rất nhẹ, dễ cháy gọi là Mê-tan (CH_4) được ông trình bày cặn kẽ trong tập «Bàn về chất khí nhậy lửa có dây dẫn trong các vùng bùn» (Lettere sull'aria infiammabile delle paludi = Lê-tê-rê sun a-ri-a in-phi-am-ma-bờ-lê đen-lê pa-lu-di)

Cùng thời gian này, Volta tìm ra máy điện phân (Electrophorus), máy điện nghiệm (Electroscope).

Năm 1777, để thay đổi không khí, Volta du lịch sang Pháp, Đức, Hòa Lan, Anh và tới Thụy Sĩ thăm viếng xã giao Haller ở Berne, Saussure ở Genève Voltaire tại lâu đài Eerney.

Nơi nào ông cũng tiếp xúc với các khoa học gia, văn sĩ và triết gia, vì thế năm 1779, Volta được mời dạy triết tại Pavia trong suốt hai mươi lăm năm, nghĩa là tới 1819 mới thôi.

Năm 1782, Volta dùng một chai kim loại C bên trong chứa Hít-rô và Ôc-xy. Nếu cho dòng điện dương chạy vào núm A để truyền tới hòn bi B và nối vỏ chai với cực âm cùng một máy phát điện; đoạn cho hòn bi B chạm vào thành chai, lập tức sẽ có một tia lửa điện xuất hiện đốt cháy hỗn hợp khí bên trong khiến thể tích hỗn hợp khí đó gia tăng, tạo nên sức đẩy làm văng nút chai D. Cuộc thí nghiệm chỉ dùng tia lửa để tạo ra sức ép gọi là «Súng điện» (Electric pistol) khởi đầu nguyên tắc áp dụng vào động cơ nổ sau này. Đồng thời, Volta còn chế ra khí nhiên kế (Eudiometre) và một loại đèn sử dụng chất khí dễ cháy kể trên.

Cũng trong năm đó, Volta lại sang Pháp để gặp Lavoisier (La-voa-di-ê) và Laplace (La-pờ-lát-sơ) rồi cùng nghiên cứu về điện khí (Atmospheric electricity).

Nhưng đáng kể nhất là công trình phát minh ra pin — tức dòng điện một chiều — mà ngày nay chúng ta còn áp dụng.

Năm 1791, Volta chú ý tới bản chất kim loại dùng nối đường gân và bắp thịt con ếch (đã lột da hoàn toàn) trong thí nghiệm của một người bạn — vật lý gia Luigi Galvani (Lu-i-di Gan-va-ni). Nhận thấy sự co rút các bắp thịt nơi con ếch tăng giảm căn cứ vào chất kim loại đem dùng, nên ông kết luận là: Dòng điện thay đổi tùy theo kim loại sử dụng. Dù Galvani không đồng ý Volta vẫn tiếp tục thí nghiệm theo sự xét đoán của mình.

Năm 1793, Volta dùng những miếng đồng và kẽm hình tròn ghép sát với nhau, hay nói cho rõ, ông đặt miếng đồng trên miếng kẽm thành từng đôi một. Giữa các đôi này ông

(1) Sẽ nói tới Galvani trong một số báo sau.

chém một miếng bìa cứng hoặc khoanh dạ (nỉ) tẩm dung dịch nước pha cường toan (a-xít). Sau đó, Volta nối một sợi giấy điện vào miếng đồng trên cùng, và một sợi khác tại miếng kẽm bên dưới. Khi cho hai giấy chạm vào nhau, dung dịch nước và cường toan tác dụng vào kim loại phát sinh ra dòng điện, dương cực hiện lên ở miếng đồng còn âm cực là miếng kẽm: Thế là máy phát điện một chiều ra đời gọi là pin.

Cũng vẫn với thí nghiệm trên, nếu nối hai cực bằng một sợi giấy kim loại thật nhỏ, giấy đó sẽ nóng lên đoạn cháy sáng rồi chảy ra.

Với những khám phá hữu ích, mới lạ này, Volta được hoàng tộc Ý trao tặng huy chương cao quý, triều đình Anh quốc gán huy chương danh dự vào các năm 1794 và 1800. Nă-Phá-Luân đệ I cũng mời Volta sang thăm Ba Lê năm 1801 để trình bày kết quả về những phát minh của mình trước Pháp Quốc học viện. Quá khâm phục nhân tài, Nă-Phá-Luân trao tặng Volta huy chương vàng cùng sáu ngàn quan tiền thưởng, đồng thời nhà vua ra lệnh triệu tập một ủy ban thực hiện những gì Volta vừa chứng minh. Sau này, Volta được tôn danh hiệu bá tước tại Lombardy (Lôm-bác-đi) một tiểu quốc ở Ý) và nhận lãnh bậc đầu bội tinh do quốc vương Ý ban cho.

Năm 1815, hoàng gia Áo mời Volta sang làm viện trưởng viện đại học Padua (Pa-đu-a).

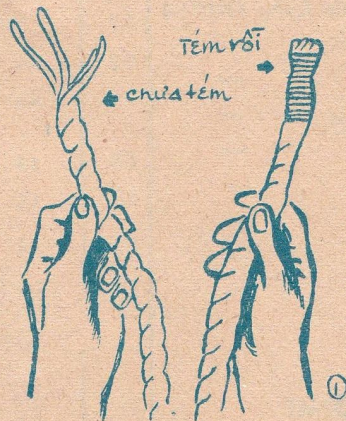
Kể từ năm 1816, Volta biên soạn và xuất bản năm cuốn sách về điện, và năm 1819 — 1821, ông in thêm bảy cuốn khác.

Năm 1819, Volta trở về quê nhà, an hưởng tuổi già cho đến ngày 05-3-1827 ông mất, thọ tám mươi hai tuổi.

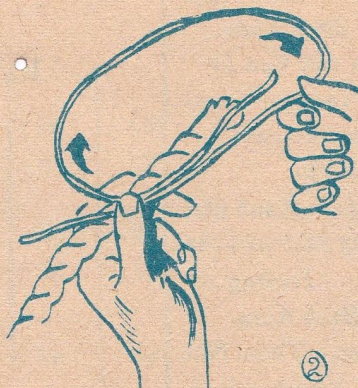
Đến năm 1881, tên ông được dùng để đặt cho loại pin gọi là «Pin Volta» do ông phát minh lúc còn sinh thời.

TÉM ĐẦU DÂY

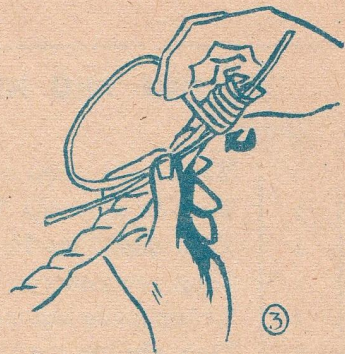
Muốn cho đầu dây khỏi sờ ra, ta phải tém đầu dây nhưng ta phải tém sao cho sợi dây vừa chắc lại vừa đẹp. Nào, các bạn hãy tìm một sợi dây, nhìn theo các hình vẽ dưới đây để tém đầu dây.

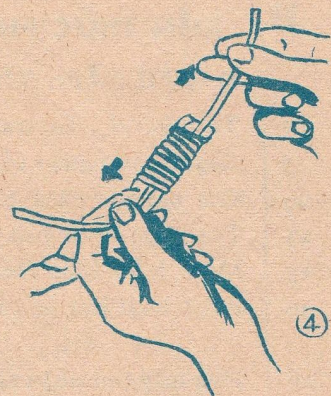
Dùng một sợi nhợ dài độ nửa thước đặt lên như vậy.

Quấn chặt đầu dây và đề lên sợi nhợ rồi nhét vào vòng.

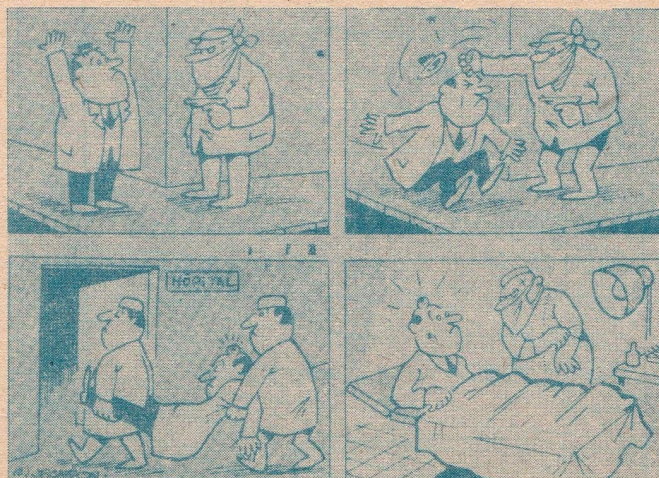

Đoạn kéo hai đầu nhợ, đề chỗ nhét được dấu dưới các vòng xoắn. Cắt gọn đầu nhợ.

Thế là các bạn đã tém xong đầu dây rồi đấy nhé.

Thân ái

MỤC LỤC THIỂU NHỊ BỘ 7

(Từ số 61 đến số 70)

A/ THƯ CHỦ NHIỆM					
T.N.	Trang				
61	1	Tai hại của rượu của <i>Nguyễn hùng Trương</i>	65	12	Con Lạc Đà của <i>Đặng Hoàng</i>
62	1	Tính đa nghi của Tào Tháo —	66	22	Trí khôn của loài vật <i>Túy Hà</i>
63	1	Thần đồng Việt Nam —	66	30	Hươu cao cổ của <i>Đặng Hoàng</i>
64	1	Lòng yêu con của người mẹ —	67	7	Những bông hoa giết người của <i>Huy Yên</i>
65	1	Không muốn cha mẹ buồn —	67	12	Cá mập của <i>Văn Trung</i>
66	1	Tình yêu con của cha mẹ —	67	22	Loài vật có biết nhận xét không ? của <i>Vịt Mò</i>
67	1	Tình bạn —	68	12	Cá Sấu của <i>Đặng Hoàng</i>
68	1	Có bao nhiêu tình bạn —	68	14	Làm quen với thú dữ của <i>Huy Yên</i>
69	1	Câu chuyện Giáng Sinh —	69	14	Khổng tượng của <i>Đặng Hoàng</i>
70	1	Bạn tri âm. —	70	14	Con Bạch tuộc của <i>Đặng Hoàng</i>
B/ KIẾN THỨC PHỔ THÔNG			C/ DANH NHÂN		
I) SƯU TẦM, TÌM HIỂU			I) DANH NHÂN VIỆT NAM		
61	2	Từ bức vẽ đến trang bìa của <i>Bách Khoa</i>	65	21	Phạm phú Thứ, <i>Tuấn Long</i> sao lục
61	5	Giọng con người của <i>Huỳnh đăng Khoa</i>	68	30	Vũ công Duệ, <i>Đặng Hoàng</i> sao lục.
61	29	Các em học chơi banh tròn của <i>Vạn Lý</i>	II) DANH NHÂN NGOẠI QUỐC		
63	23	Toán học có từ bao giờ của <i>Ng. hữu Thanh</i>	62	23	Henry Ford vua xe hơi <i>Vịt Mò</i> sưu tầm
65	15	Muối ở Sa Mạc <i>Hoàng Diệp</i> sưu tầm	63	26	Huân tước Baden-Powell <i>Đặng Hoàng</i> sưu tầm
65	20	Phim hoạt họa có từ bao giờ của <i>Trần thành Đạt</i>	66	28	Michael Faraday <i>Đặng Hoàng</i> sưu tầm
65	26	Nhà máy thu nhận năng lượng mặt trời của <i>Trường Kỳ</i>	67	14	Lee de Forset cha đẻ máy truyền thanh của <i>Văn Việt</i>
66	11	Kỹ thuật làm Bích báo của <i>Bách Khoa</i>	70	28	Bá tước Alessandro Volta của <i>Đặng Hoàng</i>
68	6	Một buổi sinh hoạt tại tòa soạn <i>Thiếu Nhi</i>	D/ SÁNG TÁC, VĂN NGHỆ		
68	27	Bí mật về cơ thể con người <i>Võ hồng Nam</i> sưu tầm	I) TRUYỆN DÀI		
68	31	Bảng các mẫu tự Hy Lạp của <i>Bách Khoa</i>	61	32	Thuở mơ làm văn sĩ của <i>Nhật Tiến</i>
69	23	Vài thói tục Giáng Sinh của <i>Soan Hương</i>	II) TRUYỆN NGẮN		
69	23	Làm sao cho chúng bay của <i>Huy Yên</i>	61	3	Thoát vòng tăm tối của <i>Văn Việt</i>
70	5	Ngày và thứ của <i>Phan Bá</i>	61	23	Thỏ lấu bày trò chơi
70	12	Origami nghệ thuật xếp giấy kỳ diệu	61	26	Một sở thú độc đáo nhất thế giới trong một gia đình kỳ dị của <i>Túy Hà</i>
II) VẠN VẬT			62	3	Thợ cây trùn đất của <i>Phan khương Thái</i>
61	7	Cây ô liu	62	29	To đầu mà đại của <i>Văn Trung</i>
61	22	Con cắc kè	63	3	Một thoáng ưu tư của <i>Huỳnh Chúc</i>
61	30	Loài cá của <i>Vịt Mò</i>	63	19	Một cuộc đua kỳ lạ của <i>Tha Phương</i> — <i>Hận thư Sinh</i>
62	12	Cá voi của <i>Đặng Hoàng</i>			
62	26	Lạc đà Nam Mỹ của <i>Vương Huyền</i>			
63	14	Hải âu			
64	12	Đại Tinh Tinh của <i>Túy Hà</i>			
64	23	Lịch sử và quá trình tiến triển của con voi <i>Nguyễn Thư</i>			

63	22	Chiếc hài kim cương của <i>Túy Hà</i>
64	4	Hương vị đồng quê của <i>Phan văn Kha</i>
64	26	Vụ đắm tàu <i>Birkenhead</i> của <i>Văn Trung</i>
65	3	Bài toán đó <i>Trường Kỳ</i> phỏng dịch
66	3	Địch thủ sau cùng của <i>Phan khương Thái</i>
67	3	Con ngựa kỳ khôi của <i>Thái lynh Lăng</i>
67	6	Ông thợ dẻo đá của <i>Cỏ Mây</i> dịch
67	27	Thư cho con yêu dấu của <i>Ngô ngọc Bích</i>
68	3	Sự tích chim gõ kiến của <i>Minh Quân</i>
69	3	Sự tích trái thơm của <i>Minh Quân</i>
69	10	Tình thương xóa bỏ hận thù của <i>Văn Việt</i>
70	6	Quà Giáng Sinh của <i>Văn Trung</i>

III) SÁNG TÁC CỦA EM

61	20	Chiếc lá đầu thu của <i>Nhất Giang</i> — Chiều trên bãi cát của <i>Võ ngọc Liên</i>
61	21	Đầu niên của <i>Mây Mây</i> — Hoa bướm của <i>Trầm Hương</i> — Chào của <i>Linh Đa Đan Thu</i>
62	14	Thi sĩ tí hon của <i>Mây Thu</i>
62	16	Buổi sáng ở bệnh viện của <i>Ka bình Phương</i>
63	12	Mùa thu của học trò của <i>Vũ thị Ca Dao</i>
63	29	Ngát hương của <i>Lý Ca</i>
64	19	Vành Khuyên của <i>Vĩ Cỏ Biếc</i>
65	19	Tuổi học trò của <i>Trần thương Thanh</i>
65	30	Hương xưa của <i>Mai Hoạt</i>
66	19	Mùa đông và kỷ niệm của <i>Hương Hồng</i>
66	25	Bé tập... mơ mộng của <i>Kim Yến</i>
68	22	Bé cố gắng của <i>Thiên Nam</i> — Tưởng nhớ của <i>Cúc Huy</i>
69	26	Đi tìm mùa đông của <i>Phan khương Thái</i>
70	3	Cây anh đào kỳ diệu của <i>Cam Tòng</i>

IV) CUỘC THI SÁNG TÁC

61	11	Kỷ niệm của em bé của <i>Nguyễn văn Thông</i>
62	20	Trường cũ của <i>Trần hữu Nghiêm</i>
62	21	Ăn vụng của <i>Hồ nguyệt Cầm</i>
63	20	Kỷ niệm tuổi học trò của <i>Lệ Mẫn</i>
63	21	Nhật ký cho một ngày cắm trại của <i>Hoài Nam Toàn</i>
64	20	Mùa hạ hồng xưa của <i>Vũ hạ Huyền</i>
65	14	Phải học trước đã của <i>Trường ngọc Hải</i>
66	20	Năm học lớp nhất của <i>Trần hữu Nghiêm</i>
67	20	Đi vào kỷ niệm của <i>Đăng Linh</i>
68	20	Ngày làm bích báo của <i>Nguyễn hoàng Giang</i>
69	22	Giờ trần thuyết của <i>Mạc thủy Dung</i>
70	22	Một buổi học của <i>Trần thành Đạt</i>
70	22	Trông về quê mẹ của <i>Dương bé Tư</i>

E/ VƯỜN HỒNG

I) SUỐI MÁT

61	16	Nghĩ tới người khác của <i>D.P.K</i>
62	16	Thích hợp với hoàn cảnh — nt —
63	16	Bị... tại... — nt —
64	16	Thông cảm với người — nt —
65	16	Ba không cho đóng kịch, buồn quá — nt —
66	16	Không nên buồn vì thiếu số xấu — nt —
67	16	Câu chuyện thư viện — nt —
68	16	Thái độ khi đi cứu trợ — nt —
69	16	Hộp mặt Giáng Sinh của <i>Đỗ phương Khanh</i>
70	16	12 bài học của <i>Anh Sơn</i>

II) TAY NGỌC BÊN BẾP HỒNG

61	17	Bánh mì chiên beurre của <i>Diễm Phương</i>
63	17	Bún riêu của <i>Thơ Thơ</i>
64	17	Bánh phục Linh của <i>Huỳnh Chúc</i>
65	17	Bánh kem phồng của <i>Đan Hạ</i>
66	16	Bánh khoai mì nướng của <i>Lam Vân</i>
67	18	Dưa Kim Chi của <i>Thanh Thanh</i>
68	17	Mì căn ướp như xá xiu của <i>Trương hoài Nhân</i>
69	16	Bánh chuối của <i>Huỳnh Chúc</i>
70	16	Chè kho của <i>Thơ Thơ</i>

G/ GIẢI TRÍ

I) ẢO THUẬT

61	9	Khối óc tiên tri của <i>Ảo Thuật Gia Kassagi</i>
62	9	Cái ly biến mất — nt —
63	9	Điều thuốc trên bàn tay — nt —
64	9	Ái đoán cũng trật — nt —
65	9	Truyền chữ viết qua không gian — nt —
66	9	Gậy thần biến hóa — nt —
67	9	Ngón tay kỳ ảo — nt —
68	9	Điều thuốc tự động — nt —
69	9	Que diêm cứng đầu — nt —
70	9	Ly không tự nhiên có khối — nt —

II) KHÉO TAY, THỦ CÔNG

62	30	Đèn ly, đèn chai của <i>Đăng Hoàng</i>
64	14	Làm những con vật biết đứng của <i>Vịt Mò</i>
64	30	Phi thuyền giản dị của <i>Triều Vũ</i>
65	22	Đan bằng tre của <i>Đăng Hoàng</i>
65	29	Cái chụp đèn <i>T.K.</i> sưu tầm
66	26	Làm một trại gia súc của <i>Vịt Mò</i>
68	29	Xe chạy nước giản dị của <i>Trúc Linh</i>
69	6	Cách in thiệp Giáng Sinh của <i>P.K. Thái</i>
70	2	Ông già Nô-en của <i>Tuấn Anh</i>
70	20	Quyền lịch để bàn của <i>Vịt Mò</i>

III) TRÒ CHƠI					
61	15	Mật thư của <i>Đặng sử Nghĩa</i>	68	21	Từ Lộ đội gạo của <i>Kén Vàng</i>
61	28	Câu cá trên không của <i>Bạch Đàn</i>	68	23	Chim Thú hay Cá của <i>Vịt Mò</i>
64	15	Chạy đuổi theo hình vuông	69	30	Người coi Sô thú của <i>Vịt Mò</i>
65	29	Bắn tàu của <i>Nghiêm xuân Vinh</i>			
67	21	Nút dẹt, nút thợ dẹt của <i>Kén Vàng</i>			
67	23	Mật mã không tên số 4 của <i>Kén Vàng</i>	61	6	Tí Tí qua ống kính của <i>Bác Sáu Râu của Nguyễn Tài</i>
67	23	Quả bóng độc ác của <i>Kén Vàng viết theo Hướng Đạo V.N.</i>	61	24	Tí Xiu đại thần lực với bức văn tự kỳ khôi

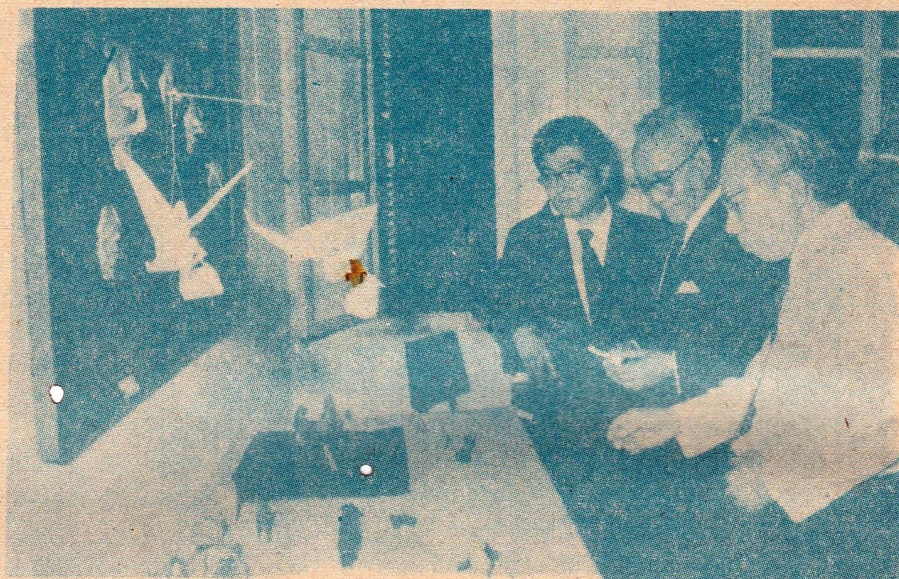

Origami

nghệ thuật xếp giấy

kỳ diệu

(tiếp theo trang 13)

mê khi ông dùng những giấy vuông xếp thành chim, thành bướm. Bà Lillian Oppenheimer, người sáng lập Trung Tâm Origami tại Nữ Ước, là một giáo sư xuất sắc về nghệ thuật này, trong số đồ đệ của bà có những nữ khán hộ và y sĩ của các bệnh viện Nữ Ước. Một y sĩ ở Bellevue tập cho sự sáng chế ngoại trừ tài năng mỗi cá nhân. Ông Yoshizawa nói: «Anh đang đối thoại với giấy của anh».

Tại nhà, nghệ thuật xếp giấy là một môn giải trí hữu ích cho các bạn thanh niên thích hoạt động. Khi đi du lịch người ta sẽ không khi nào cô độc, bạn hãy bắt đầu xếp đi rồi sự huyền diệu của nghệ thuật này sẽ biến khách lạ thành bạn quen. Origami đem lại biết bao thích thú, khiến khoảng 50.000 khách mộ điệu ở Tây phương dùng thì giờ nhàn rỗi để xếp hết vật này đến vật khác.

Tuy nhiên, cái lợi lớn nhất của Origami có lẽ là khả năng chữa bệnh, khả năng đem lại cho người đau một môn giải trí có khả năng trị liệu. Khi ở Tân Tây Lan, trong một cuộc du hành thân hữu do Chánh phủ Nhật bảo trợ, Ông Yoshizawa đã làm cho độ 100 người đau bệnh thần kinh, say

một thiếu nữ xếp một con chim đang bay, cô này đã ro năm rồi không nói một lời. Qua hôm sau, cô thiếu nữ chạy đến cô nữ khán hộ, nói bập bẹ «em xếp được rồi, em xếp được rồi!» — cô thích quá và không đề ý là cô đã nói lại được.

Điều mơ ước tha thiết nhất của Ông Yoshizawa là thành lập một viện bảo tàng và một trung tâm nghiên cứu để nhân dân thế giới được hưởng những cái lợi của Origami. Ông giải thích: «Tôi muốn cống hiến phần còn lại của đời tôi cho việc này, vì lẽ khi chúng ta sử dụng bàn tay hữu hiệu thì tim của chúng ta yên vui hơn bao giờ hết».

«Chúng ta vào bất cứ lúc nào và bất cứ nơi nào, cũng có thể thưởng thức một vẻ đẹp vô biên và hưởng một niềm vui vô tận, chỉ cần xếp một miếng giấy.»

ORIGAMI, sáng tạo những hình đẹp như bài thơ, là Thâm Mỹ đơn giản hóa đến tột độ. Do đó ORIGAMI có thể là một tượng trưng của tình thương kết hợp các dân tộc trên thế giới. Ý định của tôi là dùng ORIGAMI làm cho thế giới gần gũi nhau.

Akira YOSHIZAWA

HỘP THƯ

(tiếp theo)

Em Nguyễn Thơ, Đà Nẵng: Tờ T.N. tuy chỉ 33 trang nhưng vì là khổ lớn nên tương đương với 72 trang báo loại nhỏ em đo chữ trong ruột báo sẽ thấy. Mặc dầu bìa lưng trông xa có thể liên tưởng tới một vài loại báo không có giá trị, nhưng bìa mặt đủ bảo đảm sự trang hoàng khi mới thoáng nhìn tờ T.N. rồi. Vả lại, không thể vì sự « thoáng nhìn có vẻ nhàm lẫn » mà đem bìa lưng vào trong ruột báo, vì hình hoạt họa đó phải nhiều màu mới đẹp, vào trong thì chỉ có màu mà thôi. Các cụ có câu « Người muốn đấng, của muôn loài » cho nên em đừng lo mọi người làm lẫn, vì ai đã cầm tờ T.N. lên tay thì không còn làm được nữa em ạ.

Em P.B.T. Saigon: Bác em thương em ghê đi. Tòa soạn khó tìm thể mà bác cũng tới lui ba lần để gặp vào trao tận tay thư của em cho chị. Em ngây thơ hồn nhiên dễ thương lắm. Hôm nào rảnh ghé tòa soạn chơi nhé. Bài em ở số 72 đó em.

Em Vi Thảo, Long Xuyên: Minh đã là công dân gương mẫu của GDTN thì phải vứt cái tật dành báo với em vào sọt rác, chứ cứ để ba phải giằng co hoài, kỳ ghê há em. Chị quên em hồi nào đâu mà giận đối với chị vậy em ơi.

Em Kim Thu, Nha Trang: Cho chị kính lời cảm ơn ba em nhé. Về vụ GDTN thì đừng quá vội vàng em ạ. Cứ từ từ. Miễn sao lòng nhiệt thành của các em không nguội lạnh là quý em ạ.

Em Lương Văn Long, Saigon: Chị rất tiếc không thể giúp em vì số giấy sinh đã in xong từ lâu rồi. Em ra những tiệm bán hàng đã quan sát rồi theo họ mà làm em nhé.

Em Hoàng Hải Hùng, Biên Hòa: Chị rất cảm ơn em đã có lòng thiết tha mong cho Thiếu Nhi vươn lên. Chị đã gửi bích chương. Dán đẹp đẹp nghe em.

Em Tiến Đạt, Vũng Tàu: Trang hộp thư nhỏ bé mà rất cần dùng để trả lời thư, báo tin bài đã nhận được v.v... cho các em biết để các em khỏi buồn giầu vì chờ đợi, nên không còn chỗ để giải thích rành mạch bài Đố Vui (có thể choán tới nửa trang) em ạ.

Em Trịnh Công Truyền, Quảng Tín: Chị đã gửi 10 số 65 về địa chỉ em ghi, để các em mua hực vì mùa bão khỏi buồn. Tiền báo em gửi bưu phiếu về hoàn lại cho tòa soạn nhé.

Em Đặng Kiên Cường, Vũng Tàu: Chị xin chia buồn cùng em trong cái tang đau đớn của em. Cầu xin linh hồn người sớm được về miền cực lạc và ước mong em càng cố gắng chăm chỉ học hành hơn nữa để linh hồn người được siêu thoát em ạ.

Em Phạm Thị Thái, Đồng Hòa: Có má hết lòng lo lắng cho em như vậy thật là hạnh phúc quá phải không em. Vụ cô bạn thì em nên gặp ngay bạn mà hỏi cho rõ ràng, có thể sẽ hết hiểu lầm nhau em ạ.

Em Nguyễn Văn Đức, Bảo Lộc: Em theo dõi tin tức GDTN thì sẽ hiểu rõ hơn em nhé. Nếu em về Saigon thì mời em tới tòa soạn chơi vào một sáng chủ nhật nghe em.

Em Bê Bê, Gia Định: Chị rất cảm ơn em đã mách cho chị môn thuốc thần diệu trị bệnh mệt. Chị khỏe rồi em ơi!

Em Trần Văn Tân, Saigon: Đọc thư em chị buồn quá. Phải chị báo Thiếu Nhi xuất bản sớm, cách đây 3-4 năm thì em đã sớm biết cái tai hại của sự ngồi gần máy, và mắt em không tới nổi như thế. Nay em đã đi nhiều bác sĩ mà không khỏi thì chị cũng không biết mách em cách nào bây giờ. Người viết bài chỉ nêu lên sự tai hại khi ngồi xem ti vi không đúng phép chứ không thể chữa bệnh được em ạ.

Em Tham Mỹ, Saigon: Đố vui của bất cứ báo nào cũng không thể tặng tất cả mọi người đáp trúng vì có khi câu hỏi dễ, năm bảy trăm người trúng là thường. Rồi lúc kết thúc nếu không in tên các em lên báo thì các em không biết mà chờ, lại mua báo, đến khi nhận được báo tặng lại buồn. Mà báo tin thì đăng cả mấy trang mới đủ tên các em. Vả lại, kỳ báo nào cũng có đố vui cả, nên chỉ phí vào tặng phần, bưu phí và nhân công gói, gửi... linh tinh... phải có giới hạn em ạ. Chị nhiệt liệt khen ngợi sự cầu tiến và tinh thần ham học hỏi của các em và mong rằng mục đố vui vẫn giúp các em ít phút vui đùa tìm hiểu, mặc dầu không gửi bài về cho đỡ tốn tem. Bài trả lời kỳ này em gửi về không trễ nhưng em không giải đáp rõ ràng em ạ.

Em Khiếu Quốc Việt, Đà Nẵng: T.N. chỉ đăng những sưu tầm có ghi rõ xuất xứ, tài liệu xác đáng, cho nên những bài không hội đủ điều kiện loại đi uống quá em ạ. Gửi bài mới về nhớ ghi đã dịch ở báo nào và nếu có thể em kèm theo hình ảnh thì chú N.T. mới chọn đăng em nhé. Chị rất mừng thấy các em khi gặp nhau thì xa lạ như thế mà lúc biết rằng cùng ở trong Đại gia đình Thiếu Nhi lại thân

với nhau đến thế. Vui vẻ ghê và cũng thật là ấm cúng trong cái tình gia đình của chúng ta quá em nhỉ.

Em Hoàng Văn Thành, Biên Hòa: Khi chị trả lời em ở số 60, thì số 61 đã in xong, chị viết rằng «... em coi số 61 sẽ thấy» có nghĩa là điều em muốn cũng ở trong những cải tiến của tòa soạn và đã thực hiện. Điều em muốn đó là: «... bớt trang đá banh vì phần lớn các em không biết và không có phương tiện để đá banh trong khi còn nhiều điều khác cần gửi với các em hơn». Em muốn nhiều nhưng tòa soạn đồng ý điều đó. Còn truyện ngắn thì kỳ nào phải đăng hết kỳ đó, chứ không thể cắt ra chỉ in mỗi kỳ 2 trang, vì truyện ngắn kỹ thuật khác chuyện dài, ngắt quãng sẽ mất nghĩa. Riêng truyện Tí Xiu có một lần in ba trang là vì tòa soạn muốn chấm dứt ở số 70 để sang 71 sẽ cải tiến toàn diện. Lần sau nhớ ghi tên rõ bên cạnh chữ ký, thì chị mới trả lời được nghe em.

Em N. Đ. Nghĩa, Saigon: T.D. là bút hiệu của một nữ văn sĩ rất nổi tiếng. Vậy em nên tìm bút hiệu khác. Tòa soạn chỉ có thể mở cửa vào sáng chủ nhật mà thôi em ạ. Em cố gắng tới chơi thì vui lắm. Nếu em có lòng muốn tặng sách thì em cứ giao cho ban điều hành thư viện em nhé.

Em Thảo Lam, Bình Dương: Hình do chú Vi Vi chọn. Chú sẽ chọn những hình có nghệ thuật, xinh xắn, em cứ coi những hình đã in trong Thiếu Nhi thì sẽ thấy tiêu chuẩn chọn hình của chú em ạ. Các em tranh đấu hăng hái quá nên có lẽ TN chưa trở thành bán nguyệt sao đâu mà.

Em Trung Tín, Gia Định: Nếu em có điều gì thắc mắc, mà không gặp chị thì em cứ hỏi bà Phương cũng được. Chị đó tên là Bích Chi, một thân hữu, đến để giúp các em trong ban điều hành thư viện đó em.

Em Hồ Xuân Hương, Saigon: Chị kính lời cảm ơn ba má em nhé. Truyền giáo được tới 5 tân độc giả thì em có tài thuyết phục đó nghe em.

Các em: Nguyễn Văn Thông, Huế — Ngọc Mỹ, Saigon — Nguyễn Thụy Huệ, Đà Nẵng — Nguyễn Đức Hồng, Quảng Đức — Ng. Văn Minh, Tam Kỳ — Hạ hào Hoa, Đà Nẵng — Lê Quang Khang, Chương Thiện — Vương Thị Thơ, Thủ Đức — Lương Văn Hòa, Tam Kỳ — Huỳnh Tuyết Phượng, Cần Thơ — Bùi Công Danh, Long An: Chị đã nhận được thư, rất cảm ơn các em. Mong rằng các em cười vui với chị trong vòng dây thân ái này nhé.

Thương mến tất cả các em
Chị ĐỖ-PHƯƠNG-KHANH

Xem cô' trong 1 NGÀY

